Ἀνθοδέσμην — ἡ *Ἀῦρα τῆς Κερκύρας* μὲ τὸν *Ἐλπίνορα*, *Διοπτροφοροῦσαν* καὶ *Σημαίαν τῆς Ἐλευθερίας* — ὁ *Ὡρίων* μὲ τὴν *Ἀνδαλουσίαν*. *Ἀῦραν τῆς Κερκύρας* καὶ *Κυματίζουσαν θάλασσαν* — τὸ *Μαραμένον Φύλλον* μὲ τὴν *Φιλόμουσον Νεάνιδα* (διὰ νὰ ταλλάξουν καὶ τὰ ὀνόματά των·) *Μελαγχολικὸν Μουσικὸν* καὶ *Νεαρὸν Ζωγράφον*· ὁ *Πύργος τῆς Βαβὲλ* μὲ τὸ *Ἀνήσυχον Πνεῦμα* — ἡ *Χιακὴ Μαργαρίτα* μὲ τὴν *Ἐλπίδα τῶν Δυστυχῶν*· *Ἐθνικὸν Ὕμνον* καὶ *Βαρδαλαμπούμπαν* — ἡ *Νεράϊδα τῶν Σπετσῶν* μὲ τὸν *Ἀσπροποταμίτην* — ὁ *Νοσταλγὸς Ἕλλην* μὲ τὸν *Ὡρίωνα*, *Μικρὰν Ἰάτρισσαν* καὶ *Φύρδην Μίγδην* — τὸ *Ζοφερὸν Νέφος* μὲ τὴν *Καρδίαν ὑπὸ Πέτραν*, *Θεραπαινίδα τῶν Μουσῶν* καὶ *Εἰλικρινῆ Φιλίαν*.

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: *Γλυκεῖαν Καρδίαν* (οἱ συνεργάται μου σ' εὐχαριστοῦν πολὺ δι ὅσα γράφεις· καὶ βέβαια σᾶς ἑτοιμάζουν νέας ἐκπλήξεις διὰ τὸ 1901 !) *Ἄνθος τοῦ Μαΐου* (νὰ εἶσαι «λιγάκι τεμπέλα εἰς τὸ γράψιμο» καὶ νὰ θέλης νὰ βλέπῃς τόνομά σου συχνὰ εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν» πῶς συμβιβάζονται αὐτά; ἔξω λοιπὸν τεμπελιὰ καὶ γράφε μου! ἡ περὶ ἧς μ' ἐρωτᾷς δὲν λαμβάνει μέρος εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν· εὐχαριστῶ διὰ τὰς καλλίστας διαθέσεις·) *Ἐρυθρὰν Ἀνθοδέσμην* (νὰ μου φιλήσῃς καὶ τὸν Θανάσην καὶ νὰ του εἰπῇς ὅτι πολὺ ἐχάρηκα ποῦ ἔγινε καλά· ἔμαθα τὸ δυστύχημά σας καὶ ἀπὸ καρδίας παρεκάλεσα τὸν Θεὸν νὰ σας παρηγορήσῃ·) *Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου*, *Λίθερα* (τὰν πρῶτον πού-μου ἔστειλε τὴν μετάφρασιν τοῦ γαλλικοῦ ποιήματος·) *Ἐρυθρὰν Καμέλιαν* (σοῦ εὔχομαι λοιπὸν καὶ εἰς ἀνώτερα· εἶδα ὅσα γράφεις διὰ τὸν «Ἑλληνόπαιδα» καλὰ εἶνε, ἀλλ' ἀπαιτοῦν ἐργασίαν, ἀνθρώπους πολλούς, καὶ δυστυχῶς εἶμαι μόνη· τί νὰ πρωτοκάμω;) *Ἄνθος τοῦ Ζαππείου* (Διαγ. Ζωγραφικῆς θὰ γίνῃ τοῦ χρόνου ἀφεύκτως·) *Δ. Βότσαρην*, *Διοπτροφοροῦσαν* (βεβαίως, τὸ δῶρον πρὸς τὴν πατρίδα θὰ εἶνε μικρόν, ἀλλὰ δι' αὐτοῦ θὰ φανερωθῇ ἡ φιλοπατρία τῶν Ἑλληνοπαίδων, καὶ δι' αὐτὸ θὰ εἶνε μέγα· ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι τὸ ἰδικόν μας θὰ γίνῃ πρῶτα· ἄλλωστε, διὰ πρῶτον ἔτος, δὲν ἔχομεν συνάξη ὀλίγα.) *Βράχον τῆς Κραναίας* (τἀποτελέσματα τοῦ Διαγ. τῶν Ἀσκήσεων θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ 1ον φύλλον τοῦ Ἰανουαρίου·) *Ἀεροναυτοπούλαν* (ἐμπρὸς λοιπόν! θάρρος καὶ ἐπιμονή. καὶ φέτος θά το κατορθώσῃς . . .) *Ρωμαῖον Κικέρωνα* (ἐπὶ πληρωμῇ, δύναται· ἀσπάζομαι καὶ τἀδέλφια·) *Κεντρὶ* (καὶ ἡ μητέρα πῶς εἶνε; δὲν μοῦ ἔγραψες·) *Σέλευκον τὸν Κεραυνὸν* (τὶ θὰ πῇ ὅτι «ἦλθε δῆθεν μετὰ τὴν προθεσμίαν;» εἶχε γίνῃ ἡ κρίσις τοῦ Διαγωνισμοῦ, καὶ εἶχε τυπωθῇ μάλιστα—διότι ἦτο προωρισμένη διὰ τὸ 49ον φυλλάδιον,—ὅταν ἐλήφθη ἡ μετάφρασίς σου· ποῦ εἶνε λοιπὸν τὸ ἄδικον;) *Καίτην Ν. Πιπιλῆ* (τὴν νέαν μου φίλην·) *Κυκλαμιὰν* (εἶμαι βεβαία διὰ τὰς πάντοτε καλὰς σου διαθέσεις, καὶ σ' εὐχαριστῶ θερμῶς·) *Φύρδην Μίγδην* (ἐλήφθη, νομίζω μάλιστα ὅτι σοῦ ἀπήντησα· τὸ ἀπέκδοτον ποῦ μου διηγεῖσαι μαρτυρεῖ πολλὴν ἀγάπην πρὸς ἐμέ, διὰ τὴν ὁποίαν εἶμαι ὑπερήφανος·) *Ἄνθος τῶν Λειμώνων* (καλλίτερα νὰ παρακαλέσῃς τοὺς γονεῖς σου καὶ νὰ σου δώσουν τὴν συγκατάθεσίν των· ἤθελα ὅμως νὰ ἤξευρα διὰ ποίους λόγους ἀρνοῦνται· δὲν σου εἶμαι δυσηρεστημένη· ἐπιθυμῶ ὅμως νὰ μου γράφῃς συχνά·) *Ἄγγελον τῆς Εὐτυχίας* (μὴν ἀνησυχῇς· ἂν ἦσαν καλὰ τὰ Π. Πνεύματα—διότι ποῦ νὰ τα ἐνθυμοῦμαι ὅλα!— θὰ ἔλθῃ ἡ σειρά των καὶ θὰ δημοσιευθοῦν·) *Ἀφροστεφανωμένην Θάλασσαν* (πράγματι, πολὺν καιρὸν εἶχες νὰ μου γράψῃς, ἀλλὰ δὲν σε ἐλησμόνησα, διότι δὲν λησμονοῦνται ἔτσι εὔκολα φίλαι ὡς σύ· εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὸ μελετώμενον ξεσπάθωμα·) *Χιονᾶτον Ἀφρόν*, *Ἱπποδάμειαν Γ. Παπαδοπούλου* (πολὺ εὐχαρίστως·) *Μικρὰν Χωριατοπούλαν* ([Ε] διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς ἑορτῆς· μετὰ χαρᾶς θὰ δεχθῶ καὶ τὸν μικρὸν ἀδελφόν σου·) *Σαλωνίτικην Ἐλπὶν* (κ' ἐγὼ δὲν θέ σε λησμονήσω ποτέ· τετρίδιά τωνθὰ λάβῃς, μὴν ἀνησυχῇς, διότι καὶ αἱ δύο εἶνε τακτικώταται·) *Ρόδον τοῦ Αἰγίου* (εὐχαριστῶ πολύ·) *Χιωτοπούλαν* (μὲ ὑγείαν ὁ κότσος!) *Λευκοθέαν Κλωσσίδου* (καλλίτερα ποῦ μετενόησες καὶ δὲν το ἐπέταξες, τὸ καϊμένο τὸ γατάκι...) *Κωνσταντῖνον Καμπουρόγλουν* (μετὰτὸν Ἰανουάριον βεβαίως· ἀλλὰ πότε δὲν εἰξεύρω ἀκόμη οὔτε ἐγώ·) *Κρητικὸν Κάστανον* (ἔστειλα· πολὺ ἀστεῖον τὸ ἐπεισόδιον τοῦ σκύλου, ποῦ ὠνομάζετο «Τόνομά σου!») *Ἄσπρο Ποντικάκι* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ἐσπάθωμα·) *Φίλαγγλον Ἑλληνα* (βεβαίως ἐπιτρέπεται· χαίρω ποὺ σου ἐξερριζώθη μία Πρόληψις μὲ τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Ἀλκίδου·) *Ματθαῖον Π. Σταμούλην* (καὶ τρίτην φορὰν ξεσπαθώσαντα ἐντὸς τοῦ ἔτους· εὖγε του!) *Εὔγαριν* (πολὺ ἀστεῖον τὸ ἐπεισόδιον· ἔ, σοῦ ἐπέρασε τὸ δόντι; μὴν ἐλπίζῃς ἀπὸ τὸν *Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν*, διότι δὲν ἀπαντᾷ· μίαν συνταγὴν ἔστειλε 'στὴν ἀρχή. καὶ ἔπειτα τίποτε·) *Δ. Ν. Νικολαΐδην* (ἔλαβα·) *Ἐρυθρὸν Νέφος* (εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς ποῦ εὑρίσκεις τὸν ἐφετεινὸν τόμον ἀνώτερον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους, καὶ μάλιστα διὰ τὴν «Θείαν Οὐρανίαν») *Ἡλίαν Κ. Παπαδήμαν* (ὄχι· δύο ψευδόνυμα συγχρόνως δὲν ἐπιτρέπεται·) *Εὐόλπιδας*, *Μέδωρα*. κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα *μετὰ τὴν 9 Δεκεμβρίου*, θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 29 Ἰανουαρίου

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Ἰχαριείῳ μας εἰς φακέλλους, ἓν ἑκατοστὸ περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

623. Στοιχειόγριφος.

Εἶμαι λευκόν· καὶ τόσον ἀρκεῖ μόνον νὰ ξεύρῃς.
Ἀλλάζων ἕνα γράμμα, στὸν οὐρανὸν θὰ μ' εὕρῃς

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κατσαφομάλλως

624. Ἀϊνιγμα.

Μολονότι λέξεις μία, σημασίας δύο ἔχω:
Ἥμην κώμη τις ἀρχαία, καὶ γλυκύ τι σοὶ παρέχω.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλας

625. Ρόμβος.

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔσχατον τὸν Ἄγγελον ὁρίζει.
Τὸ δεύτερον ὅτ' εἶσαι εἰς σοῦ λέγει μὲ τὸ τρίτον.
Τὸ τέταρτον μυθοποιός· τὸ πέμπτον καθαρίζει.
Κι' ἄνθος τὸ ἕκτον μου κοινὸν ἀλλὰ μεστὸν χα-
[ρίτων.

Ἐστάλη ὑπὸ Πυθαγόρου τοῦ Σαμίου.

626. Κάππα.

+★★★+ = Ζῶον
+★★+★ = Μέλος τοῦ σώματος.
+★+★★ = Ἀρετή.
++★★★ = Προφήτης
+
++★★★ = Ἱερεύς.
+★+★★ = Ἄνθος·
+★★+★ = Πτηνόν·
+★★★+ = Πόλις ἀρχαία.

Οἱ σταυροὶ θἀποτελέσουν καθέτως μὲν βασιλέα ἀρχαῖον, πλαγίως δὲ δύο ἀρχαίας χώρας.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σοφοῦ Πιττακοῦ [ΕΕ]

627. Λεξιθηρία.

Ποία τρισύλλαβος λέξις ἀντιστρόφως ἀναγινωσκομένη, μένει ἡ αὐτή;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Θεαγένους

628. Παίγνιον.

☐☐ Λάβετε 12 πυρεῖα καὶ τοποθετήσατέ τα
☐☐ ὡς δεικνύει τὸ ἀπέναντι σχῆμα. Εἰμπορεῖτε, χωρὶς νὰ προσθέσετε ἄλλα, νὰ τα κάμετε 15;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λοξίου.

629-631. Λογοπαίγνια.

1.— Κατὰ τί ὁμοιάζει ἡ σακκούλα τοῦ Μπάρμπα Γιώργη μὲ τὸ ρολόγι του;
2.— Τί πρᾶγμα δὲν κάμνει ἄκακτα;
3.— Ποῖος βλέπει πάντοτε λόγιον;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Θεαγένους

632. Ἀκροστιχίς.

Τάρχικὰ τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ἀρχηγὸν αἱρέσεως:
1, Ζῶον. 2, Ἀκρωτήριον. 3, Πρόσωπον τῆς Ὀδυσσείας. 4, Ἄνθρ. 5, Αἴσθησις. 6. Ἐργαλεῖον.

Ἐστάλη ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου

633. Φωνηεντόλιπον.

μδς- γμτρτς- στ.

Ἐστάλη ὑπὸ Πολυμνίας Λασκάρεως.

634 Γρῖφος.

κτο
κτο κτο
ΤΚΛ κτο κωπ κτο D
κτο κτο
κτο

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἄσπρο Κάρβουνο

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 45.

533 Τριαντάφυλλον (τριάντα, φύλλον). — **534.** Φόβος-Φοῖβος — **535** Τέρας πτερά.

536.

Α Τ Σ
Λ Ι Ο
Φ Β Ι
Τ Α Μ Ε Σ Ι Σ
Ν Ρ Ι
Η Ι Ο
Π Σ Σ

537-538.1. Ἀπάντων πατρὶς ἀγιώτερον. — 2. Ὁ δειλὸς τῆς πατρίδος προδότης ἐστί. — **539.** Πόρος, Θάλεια, μνᾶ. — **540-544.** Γινομένης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς συλλαβῆς *φρο*, σχηματίζονται: *Δίφρος*, *φρόνιμος*, *φροντίς*, *τάφρος*. — **545.** ΤΩΡΑ, ΧΩΡΑ, ΚΟΜΗ (ΤΑΚίτος, ΩΡΟλόγιον. ΡΩΜη, ΑΧΗν) — **546.** Κάτοπτρον εἶδους χαλκός, οἶνος δὲ νοῦ. — **547.** Ἄκουε πολλὰ καὶ λάλει ὀλίγα.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

ΜΟΝΟΝ ὅσοι θἀνανεώσουν τὴν συνδρομήν των ἢ θὰ ἐγγραφοῦν διὰ τὸ 1901 μέχρι τῆς 5 Ἰανουαρίου τὸ βραδύτερον, θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν κλήρωσιν τῶν Δώρων τῆς Διαπλάσεως, τῶν ὁποίων ὁ Κατάλογος ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ 49ον φυλλάδιον.

Παρακαλοῦνται οἱ φίλοι μας ἰδιαιτέρως, νὰ μὴ ἀναβάλουν τὴν ἐγγραφήν των διὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς προθεσμίας, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μεγάλης συσσωρεύσεως ἐγγραφῶν, ἡ ὁποία δυσχεραίνει τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γραφείου.

ΠΑΡΙΣΙΝΟΝ
Κατάστημα Γυναικείων Πίλων
MODES PARISIENNES
ΑΘΗΝΑΙ
Πρῶτον πάτωμα
Ὁδὸς Σταδίου, 22
Τὰ ὡραιότερα καπέλλα Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων καὶ μεγάλη συλλογὴ ἑτοίμων, χάριν τῶν προσεγγιζουσῶν ἑορτῶν.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1900.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7ον. Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 καὶ 30 Δεκεμβρίου 1900 Ἔτος 22ον. — Ἀριθ. 53—54

ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΤΗΣ ΝΟΥΝΑΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε σελ. 429)

Παρῆλθον πολλοὶ μῆνες. Ὑποθέσεις ἐκάλεσαν τὴν κυρίαν Χρυσοβέργη εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ διέλθῃ ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὴν πρωτεύουσαν, φιλοξενουμένη ὑπὸ τῆς κυρίας Κοσμᾶ.

Αἱ ἐπισκέψεις αὗται αἱ ὀλιγοήμεροι τῇ ἦσαν ἀνέκαθεν εὐχάριστοι. Ἡ κυρία Κοσμᾶ ἦτο λαμπρὰ κυρία, ἡ δὲ βαπτιστική της, πρὸς τὴν ὁποίαν ἔτρεφε πολλὴν ἀγάπην,—δικαιολογημένην ἄλλως τε ἕνεκα τῆς ἀξιεράστου φύσεως τοῦ κοραστοῦ,— εἶχε γίνῃ ὅ,τι ἐφαίνετο ἐξ ἀρχῆς: πρότυπον νεανίδος ὡραίας, εὐφυοῦς, μορφωμένης.

Μετὰ τὸ δεῖπνον, τὴν ἐπῆρεν εἰς τὸ δωμάτιον, τὸ ὁποῖον τῇ εἶχον ἑτοιμάσῃ, διὰ νὰ ὁμιλήσῃ ὀλίγον μὲ τὴν βαπτιστικήν της, πρὶν πέσῃ εἰς τὸ κρεββάτι.

— Νὰ ἠξεύρατε, ἀγαπητή μου νουνά, εἶπεν ἡ νεᾶνις μετ' ὀλίγας στιγμὰς συνομιλίας, πόσον εἶμαι εὐτυχὴς ποῦ σας βλέπω! Εἶχα τόσα πράγματα νὰ σας εἰπῶ. Εἶνε ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ πράγματα ποῦ δὲν γράφονται εἰς ἐπιστολήν. . . Πολλὲς φορὲς ἄρχισα νὰ σας γράφω, ἀλλὰ δέν με ἱκανοποιοῦσαν αἱ ἐπιστολαί μου καὶ τὰς ἔσχιζα. . . Ἤθελα, εἶχα ἀνάγκην νὰ σας εἴπω πόσον μοῦ ἐφάνη χρήσιμον κάποιον δῶρον πού μου ἐστείλατε. . .

— Ἀ! κ' ἐγὼ ἴσα-ἴσα ἤθελα νὰ σου παραπονεθῶ, διότι δέν το βλέπω. . . εἶπεν ἡ κυρία Χρυσοβέργη, ἡ ὁποία μετ' ἐκπλήξεως δυσαρέστου παρετήρησε τὴν ἀπουσίαν τοῦ δακτυλίου ἀπὸ τὴν χεῖρα τῆς βαπτιστικῆς της.

— Δὲν εἰμπορῶ νὰ το μεταχειρίζωμαι αἰωνίως, ἀπήντησεν ἡ Ἰωάννα ἐκπλαγεῖσα καὶ αὐτή. Ἀλλὰ πιστεύσατε ὅτι μοῦ εἶνε πολύτιμον, χρησιμώτατον, καὶ χωρὶς νὰ καυχηθῶ, νομίζω ὅτι συνετέλεσε πολὺ νὰ διορθωθῶ ἀπὸ πολλὰ ἐλαττώματα ποῦ εἶχα, ἀπὸ τὴν ὀκνηρίαν, ἐν μέρει ἀπὸ τὸν ἐγωϊσμόν...

— Δὲν σ' ἐννοῶ, παιδί μου· ἐξηγήσου.

— Μὰ νά: ἕως τώρα δέν μου ἤρεσε πολὺ ἡ ἐργασία, ἡ τάξις, ἡ νοικοκυροσύνη· τὸ δῶρόν σας μοῦ ὑπενθύμισε καὶ μ.' ἔκαμε νἀναγνωρίσω ὅτι ἡ ἀργία εἶνε κακὸν πρᾶγμα, ὅτι πρέπει . . . .

— Ὄχι δά! διέκοψεν ἡ νουνά· καὶ πάλιν δέν σ' ἐννοῶ. Τί σχέσιν ἔχουν αὐτὰ μὲ τὸ δῶρόν μου; Πότε σοῦ ὑπενθύμισα; πότε σ' ἐσυμβούλευσα; Ἄλλως τε ἐγὼ ποτὲ δὲν εἶχα τὴν ἰδέαν ὅτι ἔχεις ἀνάγκην ἀπὸ συμβουλάς!

— Καὶ ὁ σάκκος, νουνά;... Ἐξεχάσατε λοιπὸν τὸν ὡραῖον σάκκον τοῦ ἐργοχείρου πού μου ἐστείλατε τὴν περασμένη Πρωτοχρονιά; ... ἕνα σάκκο βελουδένιο μὲ γαλάζιες μεταξωτὲς κορδέλες, γνωμικὰ ἀργυροκέντητα; ...

Ἡ νουνὰ ἐκύτταξε τὴν βαπτιστικήν της μὲ ἀνοικτὸν στόμα.

— Καὶ τὸ μπιλλιετάκι σας, πού μου ἐγράφατε νὰ τον θεωρῶ ὡς μαργαρίτην; . . ἐξηκολούθησεν ἡ Ἰωάννα. Αὐτὸς ὁ σάκκος ὑπῆρξεν ὁ καλλίτερός μου σύντροφος, ἀπὸ τότε ποῦ μού τον ἐστείλατε, ἂν καί, ἐντρέπομαι πού σάς το λέγω, τὴν πρώτην στιγμὴν δεν μ' εὐχαρίστησε διόλου.

Καὶ ὁμιλοῦσα ὁλονέν, ἡ Ἰωάννα ἔτρεξεν ὡς ἀστραπὴ εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον καὶ ἔφερε τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος σακκίδιον.

— Μπᾶ!.. ἀνέκραξεν ἡ κυρία Χρυσοβέργη. Τὸ δῶρον τῆς Γιαννούλας Βλάχου!.. Πῶς βρέθηκε 'στὰ χέρια σου;..

— Τῆς Γιαννούλας Βλάχου; Ποιὰ εἶνε αὐτὴ ἡ Γιαννούλα Βλάχου; ἠρώτησεν ἡ Ἰωάννα.

— Μιὰ ἄλλη βαπτιστική μου. Αὐτὴ ἡ καϊμένη δὲν εἶνε πλουσία σὰν ἐσέ, κάθε ἄλλο... Καὶ ἐπειδὴ κάθε χρόνο συνειθίζω νὰ τῆς κάμνω δῶρον, ἐσυλλογίσθηκα ὅτι αὐτὸς ὁ σάκκος, ὁ ὁποῖος ἄλλως τε εἶνε κομψότατος, ἠμπορεῦσε νὰ τῆς φανῇ χρήσιμος, συγχρόνως καὶ νὰ της ἀρέσῃ.

«Εἶμαι εὐτυχής, ἀγαπητή μου . . .» (Σελ. 439 στήλ. α'.)

Τῆς ἔβαλα μέσα καὶ μιὰ δακτυλήθρα καὶ ἕνα ψαλλιδάκι καὶ ὅ,τι ἄλλο ἐχρειάζετο διὰ νὰ γίνῃ τὸ δῶρον μου τέλειον.. Δὲν εἶχα ὅμως παρατηρήσῃ τὰ γνωμικά. Εἶμαι, ξεύρεις ὀλίγον μύωψ καί τα ἐπῆρα γιὰ ἁπλᾶ κεντήματα.. Ὅσο διὰ τὴν κάρταν μου, αὐτὴ δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὸν σάκκον· ἔπρεπε νὰ συνοδεύῃ τὸ μαργαριτάρι.

— Ποιὸ μαργαριτάρι; ἠρώτησεν ἡ Ἰωάννα.

— Ἕνα δακτυλίδι μὲ μαργαριτάρι, πού σου ἔστελλα μέσα εἰς ἕνα κουτὶ μπομπόνια.

— Δακτυλίδι μὲ μαργαριτάρι! τὸ ὄνειρόν μου! Ἀκριβῶς ὅ,τι ἐφανταζόμην ὅτι θά μου ἐστέλλατε! δηλαδὴ τὸ πρᾶγμα ποῦ ἐποθοῦσα περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο!..

Καὶ ἡ Ἰωάννα, πνιγομένη ἐκ τῆς συγκινήσεως, ἀνίκανος νὰ συγκρατηθῇ, βλέπουσα ὅτι ἐχάθη δι' αὐτὴν τὸ κόσμημα, τὸ ὁποῖον τόσον εἶχεν ἐπιθυμήσῃ, κατέπεσεν εἰς μίαν πολυθρόναν.

— Ἐλπίζω ὅτι ἡ ἄλλη σας βαπτιστικιά, εἶπε διακοπτομένη ὑπὸ λυγμῶν, θὰ ὑπῆρξε πολὺ εὐτυχὴς μὲ τὸ δακτυλίδι μου καὶ μὲ τὰ μπομπόνια μου...

— Ἔννοια σου, κόρη μου, καὶ αὔριο ἐγὼ θά σου ἀγοράσω ἄλλα μπομπόνια, εἶπεν ἡ κυρία Χρυσοβέργη, ἐννοοῦσα ἐπιτέλους τὸ λάθος τὸ ὁποῖον εἶχε κάμῃ κατὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν δύο δεμάτων· ἡ δὲ Γιανούλα θὰ δώσῃ ὀπίσω τὸ δακτυλίδι, ποῦ δὲν ἦταν γι' αὐτή. Θὰ ὑπάγω νὰ την εὕρω ἀμέσως αὔριον.

Ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης τῆς Ἰωάννας, ἡ κρυμμένη εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς της, ἀνῆλθε τώρα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

— Νουνά μου, σᾶς παρακαλῶ! ἀνέκραξε· μὴ κάμετε τέτοιο πρᾶγμα! Συλλογισθῆτε τὴν λύπην ποῦ θὰ αἰσθανθῇ. Ὄχι, σᾶς παρακαλῶ, μή της πάρετε πίσω τὸ δακτυλίδι.

— Αλλ' αὐτὸ κοστίζει... τὸ ἀγόρασα γιὰ σένα... σὺ ἔχεις χεράκια ποῦ εἶνε ἄξια νὰ φοροῦν μαργαριτάρια... ἐνῷ ἡ καϊμένη ἡ Γιαννούλα...

—Δὲν πειράζει, νουνά, εἶπεν ἡ Ἰωάννα, μειδιῶσα ἐν τῷ μέσῳ τῶν δακρύων της διὰ τὸ φιλοφρόνημα τῆς νουνᾶς της· δὲν πειράζει! Ἡ Γιαννούλα θὰ ἔχῃ βέβαια τὴν ἰδέαν ὅτι δι' αὐτὴν ἐδιαλέξατε τὸ δακτυλίδι, καὶ φαντασθῆτε πόσον θὰ προξεληθῇ, πόσον θὰ ταπεινωθῇ, ὅταν μάθῃ ὅτι τῆς το ἐστείλατε κατὰ λάθος! Χωρὶς νὰ το θέλω ἔκλαυσα πρὸ ὀλίγου· ἦταν κάμωμα παιδακίσιο καὶ ἐντρέπομαι τώρα γι' αὐτό. Δὲν ἠμπορῶ, ὄχι, δὲν θέλω νὰ τῆς πάρετε τὸ δακτυλίδι· θά μου ἐφαίνετο πάντα ὅτι τῆς το ἔκλεψα, καὶ ἴσως αὐτὸ θὰ ἐνόμιζε κ' ἐκείνη. Ἔπειτα, προσέθεσε, θὰ ἤμουν ὑποχρεωμένη νὰ τῆς δώσω πίσω τὸν σάκκον, καὶ δὲν θέλω τώρα νὰ τον στερηθῶ. Τὸν ἀγαπῶ. Χωρὶς αὐτὸν θὰ ἐγινόμην πάλιν ὅ,τι ἐκινδύνευσα νὰ γίνω: ἀδιάφορος, ὀκνηρά, ἐγωΐστρια... Ἐνόησα ὅτι ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἄλλαι ἀπολαύσεις, ἐκτὸς τῶν διασκεδάσεων, καὶ εἶχα τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἐλαφρώσω τὴν μητέρα μου ἀπὸ μερικὰς φροντίδας τοῦ σπιτιοῦ... Ἔπειτα ἔγινα μέλος ἑνὸς φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου, τὸν ὁποῖον ἵδρυσαν μερικὰ κορίτσια καλὰ τῶν Ἀθηνῶν. Ἔρραψα ἀσπρόρρουχα δι' ἀσθενεῖς, φορεματάκια διὰ παιδιά... καὶ τα ἔρραψα μόνη μου, μὲ τὰ ἐργαλεῖα πού μου ἐστείλατε... Καὶ τότε μοῦ ἐφάνη, ὅτι τὸν «μαργαρίτην» ποῦ ἔλεγε τὸ γραμματάκι σας τὸν ἀνεκάλυψα εἰς τὸ βάθος αὐτοῦ τοῦ σάκκου...

★

Τὴν ἐπαύριον, ἡ κυρία Χρυσοβέργη ἔκρουσε τὴν θύραν τοῦ μικροῦ διαμερίσματος, ὅπου κατῴκει ἡ Γιαννούλα Βλάχου μὲ τὴν μητέρα της. Δὲν ἤρχετο διὰ νὰ πάρῃ ἀπὸ τὴν βαπτιστικήν της τὸ δακτυλίδιον, τὸ ὁποῖον τῇ εἶχε στείλῃ κατὰ λάθος,— διότι ὑπεσχέθη εἰς τὴν Ἰωάνναν νὰ μή το κάμῃ,— ἀλλὰ διὰ νὰ μάθῃ ἂν καὶ τὸ δακτυλίδιον εἶχεν, ὅπως ὁ σάκκος, τὴν ἱστορίαν του.

Ἡ Γιαννούλα ἦτο μόνη, μελετῶσα τὰ μαθήματά της,—διότι ἡ πτωχὴ κόρη ἐσκόπευε νὰ γίνῃ διδασκάλισσα καὶ κατεγίνετο μετ' ἐκτάκτου ἐπιμελείας.

Ἠγέρθη ἀμέσως καὶ ἐνηγκαλίσθη καὶ κατεφίλησε τὴν ἐπισκέπτριαν.

— Ὤ, νουνά, εἶπε, πόσον εἶμαι εὐτυχὴς πού σας βλέπω! Καὶ νὰ ἰδῆτε ποῦ αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἴσα-ἴσα σᾶς εἶχα 'στὸ νοῦ μου, σᾶς ἐσυλλογιζόμην, καὶ ἔλεγα: Ἄχ, νὰ την ἔβλεπα...

— Ἀλήθεια; τί σύμπτωσις! εἶπεν ἡ κυρία Χρυσοβέργη. καθημένη εἰς τὴν πολυθρόναν, τὴν ὁποίαν τῆς ἐπλησίασεν ἡ βαπτιστική της. Καὶ διατί μὲ εἶχες εἰς τὸν νοῦν σου; Διατί ἤθελες νὰ μ' ἔβλεπες τώρα;

— Ἰδοὺ διατί. Πρὸ ὀλίγου, ἐνῷ ἐμελετοῦσα, μία ἀκτὶς τοῦ ἡλίου διεπέρασε τὸ παραπέτασμα καὶ ἔπεσεν ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὸ μαργαριτάρι.—Καὶ ἡ Γιαννούλα ἔδειξε τὸ δακτυλίδιον, τὸ ὁποῖον ἔλαμπεν εἰς τὸν παράμεσον τῆς ἀριστερᾶς, καὶ τὸ ὁποῖον ἡ κυρία Χρυσοβέργη εἶχεν ἤδη παρατηρήσῃ. — Ἀμέσως σᾶς ἐσυλλογίσθηκα καὶ ἐπεθύμησα πολὺ νὰ σας εἶχα ἐδῶ, διὰ νὰ σᾶς 'πῶ κάτι τι.

— Λέγε λοιπόν, κόρη μου. Ἦλθα ἐπίτηδες διὰ νὰ σε ἀκούσω.

— Ὤ, χρυσῆ μου νουνά! ἀνέκραξεν ἡ Γιαννούλα ζωηρῶς· πόσον σᾶς ἀγαπῶ! Πάντοτε εἶσθε καλὴ γιὰ μένα, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού μου ἐστείλατε αὐτό, (καὶ ἔδειξε τὸ δακτυλίδιον,) ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμὴ μ' ἐκάματε τὸ πλέον εὐτυχισμένο κορίτσι τοῦ κόσμου! Ποτὲ πειὰ δὲν μουρμουρίζω, ποτὲ δὲν παραπονοῦμαι, ποτὲ δὲν μελαγχολῶ...

— Μὰ τί; σοῦ συνέβαινεν αὐτὸ ἄλλοτε;

— Ἔ... καμμιὰ φορά.

— Καὶ τώρα;

— Ἄ, τώρα ἄλλαξα, δὲν εἶμαι ἡ ἴδια... Εἶνε πειὸ εὔκολο νὰ εἶνε κανένας καλός, ὅταν ἡ ζωή του εἶνε καλή, ὅταν αἱ περιστάσεις εἶνε εὐνοϊκαί, ἂν καὶ ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποῦ εἶνε καλοὶ καὶ ὅταν ἀκόμη συμβαίνῃ τὸ ἐναντίον. Αὐτοὶ ἐγεννήθησαν ἔτσι, καὶ τὰ δεινὰ τοῦ βίου ἀντὶ νὰ τους παροξύνουν, τοὺς κάμνουν ἀκόμη πειὸ καλούς. Ἡ Γιαννούλα σᾶς ὅμως δὲν εἶνε χυμένη σὲ τέτοιο καλοῦπι.

— Καὶ σὲ τὶ καλοῦπι εἶνε χυμένη ἡ Γιαννούλα μου; ἠρώτησεν ἡ κυρία Χρυσοβέργη, μειδιῶσα διὰ τὴν ἀπρόοπτον ἔκφρασιν τῆς βαπτιστικῆς της.

—Φοβοῦμαι ὅτι ἐγεννήθηκα φύσει ἀπαισιόδοξος. Μοῦ ἤρεσε πάντοτε νὰ πέρνω τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν ἀνάποδη, καὶ νὰ βλέπω τὸν κόσμο μαῦρο σὰν μέσα ἀπὸ γυαλιὰ καπνισμένα...

— Καὶ τώρα;

— Τώρα βλέπω μέσα ἀπὸ ἕνα ὡραῖο μαργαριτάρι, καὶ ὅ,τι πρὶν μοῦ ἐφαίνετο μαῦρο, τώρα τὸ βλέπω στολισμένο μὲ τὰ λαμπρότερα χρώματα. Ὅταν δὲ συλλογίζομαι τὴν νουνά μου... Θέλετε νὰ σᾶς τα ἐξομολογηθῶ ὅλα;

—Γιατὶ ὄχι; ἂν αὐτό, ἀγαπητή μου, πρόκειται νὰ σε ἀνακουφίσῃ...

— Ναί' σταθῆτε ὅμως νὰ γονατίσω εἰς αὐτὸ τὸ μαξιλάρι, γιὰ νὰ μὴ βλέπετε τὸ πρόσωπό μου.

—Γονάτισε, ἂν σου ἀρέσῃ, ἀλλὰ μή μου κρύψῃς τὸ προσωπάκι σου. Θέλω νὰ το βλέπω.

— Μὰ εἶνε τόσῳ ἄσχημον αὐτὸ πού θά σας εἰπῶ!

— Μή σε μέλῃ, λέγε.

— Χρυσῆ μου νουνά, ἦσθε πάντοτε πολὺ καλὴ σὲ μένα, καὶ ἡ καϊμένη ἡ μαμά μου σᾶς εὐγνωμονοῦσε. Σᾶς εἶχε καὶ σᾶς ἔχει πάντοτε εἰς τὴν καρδιά της, γιὰ τὰ δῶρα πού μου ἐκάμνατε: φουστάνια, ἐπανωφόρια, καὶ ἄλλα πράγματα χρήσιμα. Ἐγὼ ὅμως... ἐγώ... Πρέπει νὰ ἐξακολουθήσω; εἶπεν ἡ Γιαννούλα, ταπεινοῦσα τὴν κεφαλὴν ἐξ ἐντροπῆς.

— Ναί, ἐξακολούθησε.

—Ἐγὼ λοιπὸν ἔλεγα: Ἡ νουνὰ μᾶς μεταχειρίζεται ὡς πτωχούς, καὶ εἶνε ἀλήθεια ὅτι εἴμεθα πτωχοί. Δὲν μας φθάνει ὅμως ἡ πτώχεια μας; Εἶνε ἀνάγκη νὰ μάς την ἐνθυμίζῃ, νὰ μας κάμνῃ νὰ την αἰσθανώμεθα περισσότερον; Δὲν ἠμποροῦσε ἆρά γε νὰ με μεταχειρισθῇ μιὰ φορὰ καὶ μένα, ὡς κόρην ποῦ δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τίποτε;

—Ἄ! ἔκαμεν ἡ κυρία Χρυσοβέργη, συγκινηθεῖσα.

— Βλέπετε, νουνά, πόσον ἄσχημον εἶνε αὐτὸ ποῦ εἶχα νὰ σας εἰπῶ, καὶ πόσον ἀναξία ἤμουν νὰ λάβω αὐτὸ τὸ δακτυλίδι, αὐτὸ τὸ θαυμάσιον δακτυλίδι; Ὤ, τί εὐτυχὴς ἔμπνευσις νὰ μου στείλετε τέτοιο δῶρον, χρυσῆ μου νουνά! Δὲν θά μου πῆτε τί σας ἔκαμε νὰ σκεφθῆτε ἔτσι φέτος, καὶ νὰ μου προξενήσετε τόσην εὐχαρίστησιν;

— Μὰ καλὰ τὸ εἶπες... ἦτο εὐτυχὴς ἔμπνευσις! εἶπεν ἡ κυρία Χρυσοβέργη, ἐνθυμουμένη τὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποίαν εἶχε δώσῃ εἰς τὴν Ἰωάνναν, νὰ κρύψῃ δηλαδὴ τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τὴν ἄλλην της βαπτιστικήν, καὶ μὴ θέλουσα ἄλλως τε νὰ καταστρέψῃ τὴν χαρὰν τῆς πτωχῆς κόρης.

— Ὅπως καὶ ἂν εἶνε, αὐτὸ τὸ δῶρον ὑπῆρξε δι' ἐμὲ πηγὴ ἀληθινῆς εὐτυχίας. Πόσον εἶμαι εὐτυχὴς ποῦ εἰμπορῶ σήμερον νὰ σᾶς το εἰπω! Ὁσάκις κυττάζω τὸ μαργαριτάρι, συλλογίζομαι ἐκείνην ποῦ μού το ἐχάρισε, καὶ λέγω μὲ τὸν νοῦν μου ὅτι δὲν εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ κάμῃ τέτοιο δῶρον παρὰ εἰς πρόσωπον ποῦ τὸ ἀγαπᾷ, —ὅτι ἤμουν ἀχάριστη νὰ μὴ μαντεύω τὴν ἀγάπην πού μου εἶχεν ἡ νουνά μου καὶ νὰ μὴ τῆς την ἀνταποδίδω, — ὅτι πρέπει νὰ κάμω πολλὰ διὰ νὰ την ἱκανοποιήσω, καὶ ὅτι, ἂν καὶ μετὰ τὴν ἐξομολόγησίν μοῦ διατηρήσῃ ἀκόμη ὀλίγην ἀγάπην πρὸς ἐμέ, θὰ της εἶμαι ἀπείρως, αἰωνίως εὐγνώμων.

—Εἶμαι εὐτυχής, ἀγαπητή μου Γιανούλα, διότι τὸ δακτυλίδι αὐτὸ σοῦ ἐπροξένησε τόσην εὐχαρίστησιν, εἶπεν ἡ κυρία Χρυσοβέργη, ἐπιθέτουσα ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς κόρης φίλημα θερμότερον τοῦ συνήθους, — καὶ εὐτυχὴς ἐπίσης διότι μοῦ ὡμίλησες μὲ τόσην εἰλικρίνειαν. Τώρα ποῦ γνωριζόμεθα καλλίτερα, θἀγαπώμεθα περισσότερον... πολὺ περισσότερον.

Καὶ αἰσχυνομένη κατὰ βάθος, διότι ὤφειλε τὴν ἀγάπην τῆς βαπτιστικῆς της εἰς ἓν λάθος της, προσέθεσε κἀθ' ἑαυτήν:

«Ὁ Θεὸς ἠξεύρει τί κάμνει... Ναί, τὸ λάθος μου ἦτο ἐκ Θεοῦ. Ἂν ὁ μαργαρίτης αὐτὸς δὲν ἀρμόζῃ τόσον εἰς τὴν τραχεῖαν χεῖρα τῆς Γιαννούλας, ὅσον θὰ ἤρμοζεν εἰς τὴν βελουδίνην χεῖρα τῆς Ἰωάννας, ἤνοιξεν ὅμως τὴν καρδίαν τῆς πτωχῆς ἐκείνης, τὴν κλειστὴν ἕως τώρα πρὸς τὴν Ἀγάπην, ἐν ᾧ πάλιν ὁ σάκκος τοῦ ἐργοχείρου, ὁ ὁποῖος ἐστάλη πρὸς τὴν πλουσίαν μου βαπτιστικήν, ἤνοιξε τὴν ἰδικήν της καρδίαν πρὸς τὰ σοβαρὰ καὶ τὰ χρήσιμα.»

(Διασκευὴ) **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ**

ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ
ΜΥΚΗΝΑΙ, ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Αἱ ἐξερχόμεθα εἰς τὸν πρόδομον διὰ τῆς θύρας τῆς ἀπέναντι ἐκείνης, διὰ τῆς ὁποίας εἰσήλθομεν εἰς τὴν πρώτην Αἴθουσαν. Ὁ μέγας κύκλος ἐτελείωσεν. Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ἄλλη θύρα, ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς εἰσόδου τοῦ Μουσείου, θύρα μεγάλη, στολιζομένη ἄνωθεν μὲ τὸ γύψινον ἔκτυπον ἑνὸς μυκηναϊκοῦ συμπλέγματος. Εἶνε ἡ θύρα τῆς Μυκηναίας Αἰθούσης τῆς περιφήμου.

Εἰσερχόμεθα. Ὁποία ἔκπληξις! ὁποῖον θάμβος! ὁποῖος πλεῦτος! ὁποία αἴγλη!.. Εὑρισκόμεθα πρὸ τοῦ θησαυροῦ τοῦ Ἀτρέως, ὡς ὠνόμασεν ὁ Ἑρρῖκος Σχλῆμαν τὰ εὑρήματά του ταῦτα. Καὶ εἶνε ἀληθὴς θησαυρός... Ἐδῶ πλέον βασιλεύει ὁ χρυσός. Ἀπὸ καθαρὸν χρυσὸν εἶνε τὰ περισσότερα ἀντικείμενα τῆς μεγάλης συλλογῆς, τῆς ἀποκειμένης εἰς τὰς ἀλλεπαλλήλους καὶ μεγαλοπρεπεῖς προθήκας τῆς αἰθούσης. Κύπελλα, δοχεῖα, προσωπίδες, δακτύλιοι, σφραγῖδες, ζῶναι, πόρπαι, καρφίδες, περιδέραια, διαδήματα, ὅλα κατάχρυσα. Καὶ εἰς τὴν ἀνυπολόγιστον ἀρχαιολογικὴν ἀξίαν, προστίθεται ἡ ἀξία τοῦ ἀγνοῦ καὶ ἀφθόνου μετάλλου, καὶ εἰς τὴν αἴγλην τῆς λαμπρᾶς παναρχαίας ἐκείνης τέχνης, προστίθεται ἡ αἴγλη τοῦ χρυσοῦ, ὁ ὁποῖος λάμπει ὡς νὰ ἐξῆλθε τώρα ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ χρυσοχόου!

Κόσμος ὁλόκληρος, ἄγνωστος πολιτισμὸς ἀρχαίας προϊστορικῆς καὶ προελληνικῆς ἐποχῆς, ἀνέδυσεν ἐκ τῶν σπλάγχνων τῆς γῆς ὑπὸ τὴν σκαπάνην τοῦ ἀρχαιολόγου. Καὶ ἀπεκάλυψαν θαυμάσια οἱ τάφοι αὐτοὶ τῶν Μυκηνῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων εὑρέθησαν οἱ θησαυροί, τοὺς ὁποίους βλέπομεν. Καὶ ὁποῖος πολιτισμός! Ὁποία τέχνη εἰς τὴν κατεργασίαν τῶν μετάλλων! ὁποία χάρις καὶ κομψότης εἰς τὰ χρυσᾶ ἐκεῖνα κοσμήματα, εἰς τὰ σχήματα, εἰς τὰς γραμμάς, εἰς τὰς παραστάσεις, εἰς τοὺς στολισμούς! Κυττάξατε τώρα γύρω σας καὶ ἐπάνω. Ἡ ὀροφὴ καὶ οἱ τοῖχοι τῆς αἰθούσης ταύτης εἶνε ἐζωγραφημένοι μὲ τὰ ἴδια κοσμήματα, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν ἐπὶ τῶν διαφόρων ἀντικειμένων τῆς μυκηναϊκῆς συλλογῆς. Καὶ τὰ σχήματα, τὰ ὁποῖα βλέπει κανεὶς ἐπὶ τῶν ἐπιτυμβίων στηλῶν, ἐπὶ τῶν ἀγγείων καὶ ἐπὶ τῶν χρυσῶν κοσμημάτων, τὰ βλέπει εἰς πολύχρωμα καὶ ἁρμονικώτατα συμπλέγματα ἐπὶ τῆς ὀροφῆς καὶ τῶν τοίχων. Ἡ ἰδέα τῆς Ἐφορείας τοῦ Μουσείου μας, νὰ διακοσμήσῃ οὕτω τὴν αἴθουσαν, θὰ ὁμολογήσετε ὅτι εἶνε ἐπιτυχεστάτη. Ἔκαμε τὴν ὡραιοτέραν διακόσμησιν, τὴν ὁποίαν εἶδα ἕως τώρα εἰς τὰς Ἀθήνας. Θὰ ἠυξόμην δὲ νὰ ἐπωφελοῦντο αὐτῆς οἱ κοσμηματογράφοι μας καὶ νὰ εἰσήγετο εἰς τὰς οἰκίας, ἀντικαθιστῶσα τὰ βάνουσα, τὰ ἀκαλαίσθητα καὶ ξενικὰ ἀραβουργήματα, τὰ ὁποῖα στολίζουν δῆθεν τώρα τὰς ὀροφὰς καὶ τοὺς τοίχους μας... Ἀλλ' οἱ σημερινοὶ ἰδιοκτῆται δὲν ἐννοοῦν καὶ πολὺ ἀπὸ εὐγένειαν τέχνης. Μεθαύριον, ὅταν θὰ μεγαλώσετε σεῖς καὶ θὰ κτίσετε οἰκίας, θὰ φροντίσετε βέβαια νὰ τας διακοσμήσετε ὡραιότερα καὶ ἑλληνικώτερα. Ἡ ἀρχαία τέχνη ἔχει θησαυροὺς ἀνεκμεταλλεύτους· ἀντὶ δὲ νὰ μιμώμεθα εἰς ὅλα τοὺς ξένους, διατί νὰ μὴ μιμώμεθα τοὺς προγόνους μας;

Εἰς τὴν Μυκηναίαν Αἴθουσαν ὁ ἐπισκέπτης θὰ θαυμάσῃ ἐπίσης, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ τὰ δύο ἐκεῖνα χρυσᾶ κύπελλα τοῦ Βαφιοῦ, τῆς αὐτῆς παναρχαίας ἐποχῆς, μὲ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἀναγλύφους βουκολικὰς παραστάσεις, τόσον κομψά, τόσον ὡραῖα, καὶ τόσον τελείως διατηρούμενα, ὥστε νομίζει κανεὶς ὅτι χθὲς ἐξῆλθον ἐκ τοῦ χρυσοχοείου. Ὑπάρχει ἀκόμη καὶ συλλογὴ τρωϊκῶν ἀρχαιοτήτων, δωρηθεῖσα ὑπὸ τῆς κυρίας Σοφίας Σχλῆμαν. Ὑπάρχουν ἀκόμη ἀγγεῖα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα ἐκ Ναυπλίας, Σαλαμῖνος, Θορικοῦ, Διμηνίας, Τύρινθος, ὡς καὶ ἐκ τοῦ χωρίου Σπάτα τῆς Ἀττικῆς, δωρεὰ τοῦ Μιχαὴλ Καλλιφρονᾶ. Ἀλλ' ἡ Μυκηναία συλλογὴ δεσπόζει ὅλων, καὶ ἡ μεγάλη μορφὴ τοῦ Ἑρρίκου Σχλῆμαν. ἀνακύπτει καὶ ἐπιβάλλεται.

Νομίζω, ὅτι καὶ ἄλλοτε σᾶς ὡμίλησα περὶ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ γερμανοῦ ἀρχαιολόγου, ὁ ὁποῖος, ἀπὸ δώδεκα ἐτῶν παιδί, ὅταν ἀνεγίνωσκε τὸν Ὅμηρον, ὠνειρεύθη νὰνασκάψῃ τὴν Τροίαν διὰ νὰνεύρῃ τοὺς θησαυροὺς τοῦ Πριάμου, καὶ νὰνασκάψῃ τὰς Μυκήνας, διὰ νὰνεύρῃ τοὺς θησαυροὺς τοῦ Ἀτρέως· ὁ ὁποῖος ἐμεγάλωσε μὲ αὐτὸ τὸ ὄνειρον, εἰργάσθη ὡς ἔμπορος καὶ ἐπλούτησε μὲ αὐτὸ τὸ ὄνειρον, ἐμελέτησε μὲ αὐτὸ τὸ ὄνειρον, κατῆλθε εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἠγωνίσθη, ἠρεύνησεν, ἀνέσκαψε καὶ δὲν ἡσύχασεν, εἰμὴ ἀφοῦ ἐπραγματοποίησε τὸ ὄνειρόν του. Ἡ σκαπάνη του εἰς τὴν Τροίαν, εἰς τὰς Μυκήνας, εἰς τὸν Ὀρχομενόν, εἰς τὴν Τίρυνθα, παντοῦ ὅπου τὴν διηύθυνεν ὁ θερμὸς του πόθος, ὁ ἀκοίμητος ζῆλός του, ἔκαμνε θαύματα, μετεβάλλετο εἰς μαγικὴν ράβδον, ἡ ὁποία ἐγγίζουσα τὴν γῆν ἔφερεν εἰς φῶς θησαυρούς. Καὶ ὅσον οὐδεὶς κατεστόλισε τὰ Μουσεῖα, καὶ ἐπλούτισε τὴν ἐπιστήμην, καὶ κατέπληξε τὸν κόσμον, καὶ ἐδόξασε τὸ ὄνομά του διὰ παντός.

Ἡ ἀμέσως ἑπομένη αἴθουσα περιλαμβάνει τὴν Αἰγυπτιακὴν Συλλογήν, τὴν ὁποίαν ἐδώρησεν ὁ ὁμογενὴς Ἰωάννης Δημητρίου ὁ ἐκ Λήμνου. Ἄλλος κόσμος πανάρχαιος, ἄλλος πλοῦτος ἐδῶ θαυμαστός. Τὰ περισσότερα ἀντικείμενα εἶνε χάλκινα ἀγαλμάτια θεῶν. Θεοὶ ζωοκέφαλοι, μὲ κεφαλὰς θώων, ἱεράκων, λεόντων, θεοὶ νανοειδεῖς ὡς βρέφη, θεοὶ ὡς παιδία μὲ τὸ δάκτυλον εἰς τὸ στόμα, — ὁ Ὧρος, ὁ Ρᾶ, ὁ Φθᾶ, ὁ Μᾶ, ὁ Ἄμμων, ὁ Ἄνουβις, ὁ Ὄσιρις, ἡ Ἶσις, καὶ ὅλοι οἱ πολύμορφοι, οἱ πολυώνυμοι καὶ παράδοξοι θεοὶ τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων, οἱ ὁποῖοι σήμερον χρησιμεύουν διὰ νὰ κάμνωμεν... Λεξιγρίφους. Καὶ ἐκτὸς τῶν θεῶν, ὁμοιώματα ζώων ἱερῶν, ὁ βοῦς Ἄπις, πλῆθος σκαραβαίων;

σφίγγες, ἄλλα ἀγάλματα μὲ ἱερογλυφικά, εἰκόνες, λίθοι ἐνεπίγραφοι, καὶ τὰ λοιπά. Τέλος, εἰς τὰ τρία παράπλευρα δωμάτια, τὰ μικρὰ καὶ χαμηλόροφα, εἶνε ἀποτεθειμένοι αἱ μουμίαι, ὑπὸ μυστηριῶδες σκιόφως, ἐντὸς τῶν παραδόξων κιβωτίων των, κοιμώμεναι τὸν μακραίωνα ὕπνον, τὸν ὁποῖον ἐτάραξεν ἡ περιέργεια τῶν ἀρχαιολόγων.

Καὶ οὕτω τελειώνει ἡ ἐπίσκεψίς μας εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον τῶν Ἀθηνῶν, τὸ πλουσιώτερον καὶ θαυμαστότερον Μουσεῖον τοῦ κόσμου. Εἰξεύρω ὅτι δὲν σᾶς τὰ ἔδειξα ὅλα, δὲν σας ἐμάθα καὶ πολλὰ πράγματα μὲ τὰ ἄρθρα μου τὰ σύντομα καὶ ἀτελῆ. Ἀλλ' εἴθε τουλάχιστον νὰ σας ἐνέπνευσαν τὸν ἔρωτα πρὸς τὴν ἀρχαιότητα, τὸν πόθον νὰ την μελετήσετε, νὰ την γνωρίσετε καλὰ μὲ ὁδηγοὺς καλλιτέρους ἀπὸ ἐμέ.

ΦΑΙΔΩΝ

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

Η ΘΕΙΑ ΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε σελ. 432)

Οἱ κάτοικοι τοῦ Κουίτου, τῆς πρωτευούσης τῆς δημοκρατίας τοῦ Ἰσημερινοῦ, κάμνουν εἰς 24 ὥρας τὸν γύρον ὅλον τοῦ ἰσημερινοῦ, δηλ. 40 χιλιάδες χιλιόμετρα, ἐπειδὴ ἡ πόλις των κεῖται σχεδὸν ἐπὶ τοῦ ἰσημερινοῦ. Εἰς τὸν ἰσημερινὸν ὅμως τοῦ Διὸς τρέχουν περισσότερον ἀπὸ 440 χιλιάδας χιλιόμετρα εἰς πολὺ ὀλιγώτερον χρόνον, σχεδὸν εἰς δέκα μόνον ὥρας. Δι' αὐτό, ὅτε ὁ Ζεὺς ἦτο ἀκόμη εἰς ρευστὴν κατάστασιν, ὁ τόσον ταχὺς χορὸς ἐπροξένησε τὸν μεγαλήτερον πλατυσμόν του.

Ἐὰν παρατηρήσῃς καλλίτερα τὸν Δία, θὰ διακρίνῃς εἰς αὐτὸν κηλίδας, ἀπὸ τὴν μετατόπισιν τῶν ὁποίων θὰ ἐννοήσῃς κατὰ ποίαν διεύθυνσιν περιστρέφεται· θὰ ἴδῃς προσέτι ὅτι ὁ ἄξων τῆς περιστροφῆς τοῦ Διὸς εἶνε κάθετος ἐπὶ τῆς τροχιᾶς του; δηλαδὴ ὁ Ζεὺς παρουσιάζεται κατὰ πρόσωπον εἰς τὸν Ἥλιον, καὶ οὐχὶ κεκλιμένως ὅπως ἡ Γῆ.

— Καὶ μὲ αὐτὸ τί γίνεται;

— Δι' αὐτό, ἀγαπητέ μου, ὁ Ἥλιος φωτίζει διαρκῶς τὸ ἡμισυ τοῦ Διὸς ἀπὸ τοῦ ἑνὸς πόλου εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ἕνεκα τούτου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ μεγάλου ἔτους του, τὸ ὁποῖον ἔχει 10478 ἡμέρας ἀπὸ 10 ὥρας ἑκάστην, ἡ ἡμέρα εἶνε 6 ὡρῶν καὶ ἡ νὺξ ἄλλων 6. Ἐκεῖ δὲν γνωρίζουν ὥρας τοῦ ἔτους, δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ οὔτε χειμὼν οὔτε θέρος, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει καὶ διαφορὰ μεταξὺ τῆς διαρκείας τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός.

Εἰς τὴν Γῆν ὅμως δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον· αὐτὴ περιστρέφεται κεκλιμένη οὕτως ὥστε ὁ εἷς πόλος εἶνε ἐστραμμένος πρὸς τὸν Ἥλιον, καὶ ὁ ἄλλος μένει ὀπίσω εἰς τὸ σκότος· κατὰ τὰς θερινὰς ἐπὶ παραδείγματι τροπάς, ὅλον τὸ μέρος τῆς Γῆς τὸ περὶ τὸν βόρειον πόλον φωτίζεται ἀπὸ τὸν Ἥλιον καθ' ὅλην τὴν περιστροφὴν τῆς Γῆς· ἐνῷ τοὐναντίον περὶ τὸν νότιον πόλον ἐπικρατεῖ σκότος καθ' ὅλην τὴν περιστροφήν. Μετὰ ἓξ μῆνας θὰ γίνεται τὸ ἐναντίον, ἐπειδὴ ἡ Γῆ, ἀφοῦ μετατοπισθῇ εἰς τὸ ἄλλο μέρος ὡς πρὸς τὸν Ἥλιον, θὰ ἔχῃ τὸν βόρειον πόλον της εἰς τὴν σκιὰν καὶ τὸν νότιον εἰς τὸ φῶς. Τότε ἐνῷ ἡμεῖς θὰ ἔχωμεν χειμῶνα καὶ χειμερινὰς τροπάς, εἰς τὸ νότιον ἡμισφαίριον θὰ ἔχουν θέρος.

Διὰ νὰ ἐννοήσῃς καλλίτερα αὐτὴν τὴν κλίσιν τῆς Γῆς, λάβε πορτοκάλον τὸ ὁποῖον νὰ διατρυπήσῃς διὰ μιᾶς βελόνης τοῦ πλεξίματος, καὶ στρέφε το περὶ αὐτὸν τὸν ἄξονα. Θὲς δὲ αὐτὸ πρὸ λυχνίας πρὸς τὰριστερὰ κεκλιμένον ὀλίγον πρὸς τὸ ἓν μέρος. Θὰ ἴδῃς ὅτι καθ' ὅλην τὴν περιστροφὴν ἓν μέρος τοῦ πορτοκαλίου, περὶ τὸ ἓν ἄκρον τῆς βελόνης, θὰ εἶνε διαρκῶς εἰς τὸ σκότος, τὸ δὲ ἄλλο, τὸ ἐστραμμένον πρὸς τὴν λυχνίαν, θὰ εὑρίσκεται διαρκῶς εἰς τὸ φῶς. Φέρε ἔπειτα τὸ πορτοκάλιον ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῆς λυχνίας πρὸς τὰ δεξιᾷ, χωρὶς ὅμως νὰ μεταβάλῃς τὴν κλίσιν του οὐδὲ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἄξονος. Τότε τὸ φωτιζόμενον πρὶν ἄκρον θὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ σκότος, τὸ δὲ ἄλλο θὰ φωτίζεται, θὰ ἔχῃ θέρος ἐνῷ πρὶν εἶχε χειμῶνα.

— Πόσον νὰ κλίνω τὸ πορτοκάλιον;

— Ζήτησε εἰς μίαν γήϊνην σφαῖραν τὸν κύκλον ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶνε γεγραμμένον «βόρειος πολικὸς κύκλος», καὶ ὅσον ἀπέχει αὐτὸς ἀπὸ τὸν πόλον, τόσον νὰ κλίνῃς τὸ πορτοκάλιον. Ὁ κύκλος αὐτὸς εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν μοιρῶν 60 καὶ 70, ἀκριβῶς εἰς τὰς 66 καὶ ἡμίσειαν· δηλαδὴ ἀπέχει ἀπὸ τὸν πόλον 23 μοῖρας καὶ ἡμίσειαν, ὅσον εἶνε κεκλιμένος καὶ ὁ ἄξων τῆς Γῆς. Ὅσοι τόποι εὑρίσκονται ἐπὶ τοῦ βορείου πολικοῦ κύκλου — ὑπάρχει καὶ νότιος πολικὸς κύκλος — ἔχουν κατὰ τὰς θερινὰς τροπὰς τὸν ἥλιον ἐπὶ 24 ὥρας.

— Καὶ πάλιν αἱ θεριναὶ τροπαί· τί σημαίνουν αὐταὶ αἱ λέξεις;

— Ἐπὶ τῆς γηΐνης σφαίρας δὲν ὑπάρχουν σημειωμένοι μόνοι οἱ πολικοὶ κύκλοι, ἀλλὰ καὶ οἱ τροπικοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐκτείνεται ἡ διακεκαυμένη ζώνη, ὀνομαζομένη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπειδὴ θερμαίνεται πολὺ ἀπὸ τὸν Ἥλιον. Οἱ δύο τροπικοὶ ἀπέχουν ἀπὸ τὸν ἰσημερινὸν 23 μοῖρας καὶ ἡμίσειαν, ὁ εἷς ἀπὸ τὸ ἓν μέρος, τὸ βόρειον, καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὸ νότιον.

— Ὁ ἴδιος ἀριθμὸς τοῦ πολικοῦ κύκλου!

— Σοῦ φαίνεται παράδοξον; Ἡ Γῆ κινεῖται ὁλόκληρος, καὶ παρόμοια συμβαίνουν εἰς τὴν διακεκαυμένην ζώνην μὲ ὅσα συμβαίνουν εἰς τὴν κατεψυγμένην, ἡ ὁποία περιορίζεται ἀπὸ τὸν πολικὸν κύκλον καὶ ἔχει εἰς τὸ μέσον της τὸν πόλον. Τὴν ἡμέραν μάλιστα κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς τὸν πολικὸν κύκλον ἔχουν ἡ μέραν 24 ὡρῶν, εἰς τὸν τροπικὸν ἔχουν τὸν ἥλιον κατὰ τὴν μεσημβρίαν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς των· ἐκείνην τὴν μεσημβρίαν ἡ σκιὰ τῶν ἀνθρώπων εἰς αὐτὰ τὰ μέρη πίπτει ὑπὸ τοὺς πόδας των καὶ δὲν ἔχουν σκιάν, εἶνε ἄσκιοι. Τὴν ἐπαύριον ἔχουν ἡμέραν 24 ὡρῶν οἱ κατοικοῦντες ὀλίγον ὑψηλότερα ἀπὸ τὸν πολικὸν κύκλον καὶ ὀλίγον χαμηλότερα ἀπὸ τὸν τροπικόν, ἔχουν τὸν ἥλιον ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς των κατὰ τὴν μεσημβρίαν, καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τῆς ἰσημερίας, ὁπότε αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου πίπτουν καθέτως ἐπὶ τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ φθάνουν συγχρόνως μέχρι τῶν δύο πόλων· ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ ἀπὸ τοὺς δύο πόλους φαίνεται ὁ ἥλιος εἰς τὸν ὁρίζοντα.

Εἰς πάντα τὰ μέρη τῆς Γῆς κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἡ νὺξ εἶνε ἴση μὲ τὴν ἡμέραν, ὅπως γίνεται πάντοτε εἰς τὸν Δία· καὶ διὰ τοῦτο ὀνομάζεται ἰσημερία.

— Καὶ αἱ τροπαί;

— Σοῦ ὁμιλῶ περὶ τοῦ Ἡλίου ὅπως ἔκαμνον οἱ ἀρχαῖοι, οἱ ὁποῖοι ἐπίστευον ὅτι στρέφεται περὶ τὴν Γῆν· δι' αὐτοὺς ὅταν ὁ Ἥλιος ἔφθανεν εἰς τὴν γραμμὴν τῶν τροπικῶν, ἐσταμάτα — καὶ ἐδόθη τὸ ὄνομα ἡλιοστάσιον — καὶ ἐτρέπετο πάλιν πρὸς τὸν ἰσημερινόν, καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἐδόθη τὸ ὄνομα τῶν τροπῶν. Εἶσαι τώρα εὐχαριστημένος;

— Πάντοτε εὐχαριστοῦμαι νὰ μανθάνω τί σημαίνουν αἱ λέξεις τὰς ὁποίας ἀκούω. Τί γίνεται ὁ Ἥλιος ὅταν ἐπανέλθῃ εἰς τὸν ἰσημερινόν;

— Ἐξακολουθεῖ τὴν πορείαν του πρὸς τὸν ἄλλον τροπικόν· τότε αἱ ἡμέραι ἐλαττοῦνται εἰς τὸ ἰδικόν μας ἡμισφαίριον καὶ αὐξάνουν εἰς τὸ ἄλλο, μέχρις ὅτου φθάσῃ ὁ Ἥλιος 23 μοῖρας καὶ ἡμίσειαν πρὸς νότον τοῦ ἰσημερινοῦ. Εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα ἡμεῖς ἔχομεν φθινόπωρον, καὶ εἰς τὸ νότιον ἡμισφαίριον ἔαρ. Ἀπὸ τὸν νότιον τροπικὸν ὁ Ἥλιος ἐπανέρχεται πρὸς τὸν ἰσημερινόν, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Πρόσεξε δὲ εἰς τὰς διαφόρους ποικιλίας τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Γῆς.

Εἰς αὐτὸν τὸν πόλον, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, ὑπάρχει μία μόνον ἡμέρα καὶ μία νύξ, ἡμέρα ἓξ μηνῶν καὶ νὺξ ἄλλων ἓξ. Ἀπὸ τῆς μιᾶς ἰσημερίας μέχρι τῆς ἄλλης, ὁ ἥλιος οὐδὲ ἀνατέλλει οὐδὲ δύει, ἀλλὰ μόνον γράφει εἰς τὸν οὐρανὸν κυκλικὰς γραμμὰς καὶ ἀνεπαισθήτως ἀνέρχεται μέχρις ὅτου φθάσῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν τροπῶν 23 μοῖρας καὶ ἡμίσειαν ὑπεράνω τοῦ ὁρίζοντος· ἔκτοτε ἐπὶ τρεῖς μῆνας καταβαίνει κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον μέχρι τοῦ ὁρίζοντος· δηλαδὴ τὸ ὅλον εὑρίσκεται ὑπεράνω τοῦ ὁρίζοντος

ἐπὶ ἓξ μῆνας, ἐπὶ ἄλλους δὲ ἓξ εἶνε ὑποκάτω τοῦ ὁρίζοντος.

Εἰς τὸν ἰσημερινόν, ὁ Ἥλιος ἀπαρεγκλίτως ἐπὶ 12 ὥρας εὑρίσκεται ἄνω τοῦ ὁρίζοντος, ἀνατέλλων, ὑψούμενος καθέτως καὶ ἔπειτα δύων· καὶ ἔπειτα ἄλλας 12 ὥρας κάτω τοῦ ὁρίζοντος. Ἐκεῖ ἡ διάρκεια τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς πάντοτε εἶνε ἡ αὐτή, 12 ὡρῶν. Ἑπομένως ἐὰν προσθέσῃς ὅλας τὰς ἡμέρας καὶ ὅλας τὰς νύκτας, καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον ἄθροισμα θὰ εἶνε ἓξ μηνῶν.

Κατὰ τὸ θέρος, εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον ἔχομεν τὰς μεγαλητέρας ἡμέρας· ὅσον δὲ πλησιέστερον πρὸς τὸν πόλον εὑρισκόμεθα, τόσον καὶ ἡ ἡμέρα εἶνε μεγαλητέρα. Εἰς τὸν πόλον ἡ μεγαλητέρα ἡμέρα εἶνε ἓξ μηνῶν, εἰς τὸν ἰσημερινὸν 12 ὡρῶν, εἰς τὰ ἄλλα μέρη ὑπάρχει ὅλη ἡ ποικιλία κατὰ σειρὰν μεταξὺ τῶν δύο ὁρίων. Ἀπαράλλακτα καὶ διὰ τὰς μεγαλητέρας νύκτας κατὰ τὸν χειμῶνα· ὅσον μεγάλη εἶνε ἡ μεγαλειτέρα ἡμέρα εἰς ἕνα τόπον, τόσον μεγάλη εἶνε καὶ ἡ μεγαλητέρα νύξ, οὕτως ὥστε ἂν προστεθοῦν ὅλαι αἱ ἡμέραι ἑνὸς τόπου καὶ ὅλαι αἱ νύκτες, καὶ τὸ πρῶτον ἄθροισμα καὶ τὸ δεύτερον εἶνε ἓξ μηνῶν.

— Ὑπάρχει λοιπὸν ἰσότης τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς εἰς ὅλους τοὺς τόπους τῆς Γῆς;

— Ὄχι καθ' ὁλοκληρίαν· διότι ἡ Γῆ δὲν γράφει περὶ τὸν Ἥλιον τέλειον κύκλον ἀλλὰ ἔλλειψιν, τὴν ὁποίαν ἐνθυμεῖσαι βέβαια ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῶν κομητῶν· καὶ δι' αὐτὸ ἀπομακρύνεται περισσότερον ἀπὸ τὸ ἓν μέρος παρὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἐξοδεύει δὲ περισσότερον χρόνον διὰ τὸ ἓν ἥμισυ παρὰ διὰ τὸ ἄλλο, πρῶτον μὲν διότι ἔχει περισσότερον δρόμον νὰ διατρέξῃ, καὶ ἔπειτα ἐπειδὴ κινεῖται βραδύτερον.

— Διατί κινεῖται βραδύτερον;

— Ἐπειδὴ εἶνε μακρότερον τοῦ Ἡλίου ἐλκεται ἀπὸ αὐτὸν ὀλιγώτερον, ὅπως σοῦ ἐξήγησα ἄλλοτε. Αὐτὸ τὸ ἥμισυ διατρέχει ἡ Γῆ μας ἀπὸ τῆς ἐαρινῆς μέχρι τῆς φθινοπωρινῆς ἰσημερίας, ὁπότε ἡ Γῆ παρουσιάζει πρὸς τὸν Ἥλιον τὸν πόλον μας, τὸν βόρειον πόλον. Ἐπωφελούμεθα δὲ φυσικὰ ἀπὸ τὸ πλεονέκτημα τοῦτο, καὶ δι' αὐτὸ τὸ θέρος μας εἶνε μεγαλήτερον ἀπὸ τὸν χειμῶνα.

— Πόσον;

— 7 ἡμέρας, 19 ὥρας καὶ 12 λεπτὰ· ὀκτὼ περίπου ἡμέρας κερδίζομεν δι' αὐτὸν τὸν λόγον.

— Ἀλλά. . . .

— Μὴν ἀνησυχῇς διὰ τοὺς τόπους, οἱ ὁποῖοι ἀδικοῦνται σήμερον· θὰ ἔλθῃ καὶ αὐτῶν ἡ σειρά. Ὀλίγον ὅμως ἀργά!

Μετὰ 4850 ἔτη θὰ ἐπανέλθῃ τελεία ἰσότης· ἔπειτα θἀρχίσῃ νὰ ὠφελῆται τὸ νότιον ἡμισφαίριον καὶ θὰ διατηρήσῃ αὐτὸ τὸ πλεονέκτημα ἐπὶ 10500 ἔτη, ἔπειτα ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ ἔλθῃ πάλιν ἡ σειρά μας. Θὰ ἐξακολουθήσῃ δὲ αὐτὸ ἐνόσῳ ἡ Γῆ ἐξακολουθεῖ περιφερομένη περὶ τὸν Ἥλιον.

— Μά, θείτσα, δὲν θέλεις βέβαια νὰ με περιπαίξῃς! Διατί ἐπενόησαν ὅλα αὐτά;

— Εἰς ὅσα σοῦ εἶπα, ἀγαπητέ μου, δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ἐπινοηθέν, ἀλλ' εἶνε ὅλα ἐξαγόμενα ἀστρονομικῶν ὑπολογισμῶν.

— Καλά, Νίτσα μου, σὲ πιστεύω. Θὰ μοῦ ἐξηγήσῃς ὅμως αὐτὴν τὴν πάλην μεταξὺ τῶν δύο ἡμισφαιρίων;

— Ὦ, αὐτὴ ἡ ἐξήγησις δὲν εἶνε δι' ἡμᾶς, οὐδὲ γίνεται ἀπὸ τὸ ἀστεροσκοπεῖον τῆς Ἀφροδίτης, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρισκόμεθα καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶνε καιρὸς πλέον νὰ ἐπιστρέψωμεν.

Παρῆλθεν ἄλλως τε ἡ καλὴ ἐποχὴ καὶ θὰ παύσουν ἐξ ἀνάγκης αἱ ἐσπεριναί μας συνδιαλέξεις· πιστεύω ὅμως ὅτι δὲν θὰ λησμονήσῃς ταχέως ὅσα προσεπάθησα νὰ σὲ διδάξω, καὶ θὰ δείξῃς ὅτι δὲν ἔγιναν εἰς μάτην οἱ κόποι τῆς θείτσας, ἡ ὁποία ἐδοκίμασε νὰ σε εἰσαγάγῃ εἰς τὴν ἀστρονομίαν.»

(J. Macé) Δ. Σ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΤΕΛΟΣ
ΤΗΣ «ΘΕΙΑΣ ΟΥΡΑΝΙΑΣ»

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΙΘ'.

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΦΑΣΟΥΛΑΚΗ

Εἴδατε λοιπὸν ὅτι ὁ μικρὸς Φασουλάκης ἐβάστοξε καλὰ τὴν ὑπόσχεσί του. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ τον ἐσυχώρεσε ὁ κὺρ Δάσκαλος γιὰ τὸ μεγάλο του σφάλμα, ἔγινεν, ὅπως εἶπε, φρόνιμος καὶ ἐπιμελής. Ἤξευρε νεράκι τὴ Γραμματική του (ἂν καὶ χωρὶς βιβλίο,) καθὼς καὶ ὅλα τὰ ἄλλα του μαθήματα. Στὴν ἀνάγνωσι πρῶτος, στὴν ὀρθογραφία πρῶτος, (τώρα πιὰ δὲν γράφει τὸ «τύραννος» μ' ἕνα νῖ,) στὴν ἀριθμητικὴ πρῶτος, σὲ ὅλα πρῶτος. Δὲν γελᾷ πιὰ τὴν ὥρα τοῦ μαθήματος, δὲν πειράζει τοὺς συμμαθητάς του, δὲν περιπαίζει τὸ Δάσκαλό του. Τέλος πάντων ἐδιορθώθη. Ἔγιναν αἱ ἐξετάσεις, ὁ Φασουλάκης ἀπήντησε λαμπρά, καὶ ἦλθεν ἡ ἡμέρα ποὺ ἐμοίρασαν τὰ Βραβεῖα. Κόσμος εἰς τὸ Σχολεῖο ἕνα σωρό. Ὁ κὺρ Δάσκαλος εἶνε καταχαρούμενος. Ὅλοι οἱ Φασουλάκιδες ἐπῆραν βιβλία χρυσόδετα καὶ στεφάνια, ἀλλὰ ὁ μικρὸς Φασουλάκης ἐπῆρε τὰ περισσότερα ἀπὸ ὅλα του τὰ ἀδέλφια.

Ἐπῆρε τόσα, ὥστε κι' ὁ μπαμπᾶς του ἀκόμη ἐφόρεσεν ἕνα εἰς τὸ κεφάλι του, γιατὶ ὁ μικρὸς Φασουλάκης δὲν ἠμποροῦσε νὰ τα φορέσῃ ὅλα.

Ἡ κυρία Φασουλῆ, ποὺ κρατεῖ τὸ χέρι τοῦ ἀνδρός της, λάμπει ἀπὸ χαρὰ καὶ κυπτάζει μὲ ὑπερηφάνεια τὸ μικρὸ Φασουλάκη. Καμαρόνει πολύ, γιατὶ ἔχει παιδάκι, ποὺ ἐπῆρε τόσα Βραβεῖα!

Καὶ ἔχει πολὺ μεγάλο δίκηο ἡ καλὴ μητέρα!

Τὸ βράδυ, ὅλα τἀδέλφια ἔδωσαν στὸν κῆπο μιὰ μεγάλη παράστασι, διὰ νὰ ἑορτάσουν τὸν θρίαμβον τοῦ μικροῦ Φασουλάκη.

Καὶ ἐδῶ πιὰ τελειώνω. Καὶ τοῦ χρόνου, παιδιά μου, καὶ 'στὰ δικά σας.

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 64ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προκηρυχθέντος τήν 6 Μαΐου 1900 πρὸς εὕρεσιν τῶν λύσεων τῶν ἐν τοῖς φυλλαδίοις Μαΐου, Ἰουνίου, Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου ἐ. ἔ. δημοσιευθεισῶν 207 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὁ μετὰ τὸ ὄνομα ἀριθμὸς δηλοῖ πόσας ὀρθὰς λύσεις ἀποστείλαν ἕκαστος ἐμπροθέσμως, ὁ δὲ ἐντὸς τῆς παρενθέσεως ἀριθμός, ὁ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ε, δηλοῖ τὸ ποσὸν τῶν ἀπονεμομένων ἑκάστῳ Εὐσήμων.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ *(16 ἐτῶν καὶ ἄνω)*

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Κωνσταντῖνος Α. Ἀγγελίδης. 191 [9Ε] (Ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος, ἔχων λύσεις 197 [9Ε], τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχὼν ἤδη Α' Βραβείου τῆς αὐτῆς Τάξεως εἰς τὸν 63ον Διαγωνισμόν.)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Δαφνοστεφὴς Ναύαρχος, 183 [8Ε]. — Χιονοσκεπὴς Δίρφη, 180 [8Ε]. (Ἡ Θεραπαινὶς τῶν Μουσῶν, ἔχουσα λύσεις 182 [8Ε] τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχοῦσα ἤδη Β' Βραβείου τῆς αὐτῆς Τάξεως εἰς τὸν 58ον.)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, 153 [7Ε].—Ζουλέτκα, 135 [6Ε].—Εὔθυμος Ναύτης, 127 [6Ε]. (Τὸ Αυσόχαρτον, ἔχον λύσεις 137 [6Ε], καὶ ὁ Ἀπόγονος τοῦ Νέστορος ἔχων λύσεις 132 [6Ε], τίθενται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχόντες ἤδη τὸ μὲν Β' Βραβείου εἰς τὸν 62ον ὁ δὲ Γ' Βραβείου εἰς τὸν 63ον Διαγωνισμόν.)

ΕΠΑΙΝΟΣ: Ἑλληνομαθὴς Ἀμερικανόπαις, 120 [5Ε].—Αὔρα τῆς Κερκύρας, 99 [4Ε].—Ἑλληνικὴ Φουσταν́ελλα, 84[4Ε].—Τυδεύς 83[3Ε] - Πέτρα Σκανδάλου, 80[3Ε]. —Χρυσόψαρο, 74 [3Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Μαρίδα τοῦ Φαλήρου, 55 [2Ε].—Ἐμμανουὴλ Ἰωαννίδης, 54 [2Ε] - Πέτρος Α. Ἰσαακίδης, 48 [2Ε]. Παρήγορος Ἄγγελος, 37 [Ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ *(12 ἕως 15 ἐτῶν)*

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Πειραϊκὴ Αὔρα, 188 [8Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Σοφὸς Πιττακός, 176 [8Ε]. —Ζοφερὸν Νέφος, 179 [8Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἐξαρθρωμένο Νευρόσπαστο, 175 [8Ε].—Ἀρτανιάν, 165 [7Ε]. -Ἕλλην Σημαιοφόρος, 137 [6Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Γρυνιάρα, 117 [5Ε].—Ἀταβύριον Ρόδου, 106 [5Ε]. —Μικρὰ Δεσποινίς, 89 [4Ε] — Σπαρτιᾶτις Χειλωνίς, 87 [4Ε]. — Λευκὴ τῆς Καστέλλης, 82 [3Ε] .—Γεράσιμος Α. Λασκαράτος 75 [3Ε].—Ψάλτης τῶν Δασῶν 74 [3Ε]. -Μαντεῖον τῆς Λεβαδείας 73 [3Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Μικρὸς Αὐλητής, 66 [3Ε].—Πόλκα Μαζούρκα, 61 [2Ε].—Πικραμένη Καρδούλα. 60 [2Ε].—Ξενιτευμένος Σινωπεύς, 56 [2Ε]. — Ἀπόλλων ὁ Μουσηγέτης, 46 [2Ε], . — Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς, 42 [2Ε].—Βίων ὁ Σμυρναῖος, 41 [Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ *(11 ἐτῶν καὶ κάτω)*

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Καυκασία, 178 [8Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Τατάνης, 146 [6Ε]. Σεμνὴ Κόρη, 115 [5Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Κατσαρομάλλω, 84 [4Ε]. —Μικρὰ Ἀνθοκόμος, 0 [3Ε].—Γρυνιαρόγατος 57 [2Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Θαλασσινὸς Ζωγράφος, 56 [2Ε].—Καλὴ Ἐλπίς, 55 [2Ε]. Περικλῆς Ι. Ἀναστασόπουλος, 41 [Ε].—Ἀναμμένο Σπίρτο, 40 [Ε]. -Ἄρτεμις Π. Ζωγραφίδου, 38 [Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Μικρὸς Ἀθηναῖος, 27 [Ε].—Ἥρως Θησεύς, 23 [Ε].

ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΠΡΟΣΕΤΙ *ὀρθὰς λύσεις καὶ οἱ ἑξῆς, ἀναμὶξ ἐκ τῶν τριῶν τάξεων*: Ἀγρία Περιστερά, 9.—Ἀγριοβιολέττα, 3. - Αεροναυτοπούλα, 24 [Ε].— Ἀήττητος Ἥρως, 12.— Ἄνθος τοῦ Ζαππείου, 28 [Ε].—Ἄνθος τοῦ Μαΐου, 27 [Ε].—Γηραιὸς Νεῖλος, 9 — Δημότις Βώλου 12.—Ἔγγονος Αὐτοκράτορος, 5. — Ἐλπὶς τῶν Δυστυχῶν, 25 [Ε].—Νικόλαος Ἠλιόπουλος, 1.—Κόκκινο Καπελάκι, 13.—Κυκλαδίτης. 29 [Ε] —Μακαρία, 15.—Μέλισσα, 21 [Ε].—Ἄννα Α. Νάστου. 2. - Παρθένος τῶν Δασῶν, 14.—Παρίσριος Ἕλλην, 24 [Ε].—Πλησιφαὴς Σελήνη, 6.—Ρηγολέτος, 5.—Συννεφώδης Ἡμέρα, 9.—Ὑπερήφανος Λέων, 1.—Χαριτωμένη Μουρίτσα, 1 .—Χρυσοῦς Πέλεκυς, 3.—Χωλὸς Διάβολος 29 [Ε].

Ἡ προσωρινὴ ὑποτίμησις τῶν τόμων τῆς Β' Περιόδου τῆς Διαπλάσεως ἐξακολουθεῖ.

Οἱ ὀγκώδεις, οἱ θαυμάσιοι ἓξ τόμοι τῆς Β περιόδου τῆς Διαπλάσεως, τῶν ἐτῶν 1894 ἕως 1899, οἱ ὁποῖοι ἐτιμῶντο ἀρχικῶς φρ. 7 ἕκαστος, τιμῶνται ἤδη μόνον:

ΦΡΑΓΚΑ 3

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις προσθέτουν 50 λεπτὰ διὰ τὰ ταχυδρ. ἑκάστου τόμου. Οἱ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ πληρώνουν 3 φρ. χρυσᾶ. καὶ δὲν προσθέτουν τίποτε.

Μὴ τους λησμονῆτε καὶ ὡς Δῶρα τοῦ Νέου ἔτους. Χρυσόδετος ἕκαστος τόμος φρ. 6.

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ

ΕΠΙΜΕΛΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ

[ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ:— Ἀναλόγως τοῦ ἐκ τῶν ἑκάστοτε εἰσφορῶν τῶν συνδρομητῶν μας, (καὶ παντὸς ἄλλου ἐπιθυμοῦντος νὰ συνεισφέρῃ) συναχθησομένου ποσοῦ, θὰ σταλῶσιν εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ Σχολεῖα τόμοι τῆς Διαπλάσεως καὶ τῆς Βιβλιοθήκης αὐτῆς, ὅπως δοθῶσιν ὡς δῶρα εἰς τοὺς ἐπιμελεστέρους ἀπόρους μαθητὰς καὶ μαθητρίας. Αἱ εἰσφοραί, ἐξ οἱουδήποτε ποσοῦ δεκταὶ καὶ εἰς γραμματόσημα, στέλλονται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ Γραφεῖον τῆς *Διαπλάσεως τῶν Παίδων*.]

ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Ἐκ προηγουμένων εἰσφορῶν....	Δρ.	450,90
Χιακὴ Μαργαρίτα.	»	1,—
Σύλλογος Ἀλεξανδρείας «Νεότης»	»	4.55
Σύλλογος Χαλκίδος « Ἀγάπη »	»	2,—
Ἑλένη Γρηγορίου..	»	3,20
Α. Α. Ἀποστολίδης	»	1,25
Μελπομένη Μουσούρου	»	1,—
Τρικυμία.	»	—,50
Νέος Ναύτης	»	—,50
Βασιλικὴ Γ. Λουκάκη	»	—,50
Ἰωάννα Χρ. Ρηγοπούλου.	»	3,—
Ἀφροδίτη Ν. Παπανδροπούλου.	»	—,30
Ζωηρὰ Φλόξ.	»	1,30
Δαφνοστεφὴς Ναύαρχος.	»	1 —
Ἐν ὅλῳ μέχρι 17 Δεκεμβρίου ἐ.ἔ.	Δρ.	471,00

Σημείωσις. Κατὰ παραδρομήν, τὸ προηγούμενον Δελτίον Εἰσφορῶν, τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ 25ον φυλλάδιον, σελὶς 215 ὠνομάσθη Ἐνδέκατον, ἐν ᾧ ἦτο τὸ *Δωδέκατον*.

Καὶ μία θερμὴ, θερμοτάτη παράκλησις τῆς Διαπλάσεως: Τώρα ποῦ ἔρχεται Πρωτοχρονιὰ καὶ θὰ ἔχετε χρήματα, ἤθελα νὰ μου στείλετε ὅλοι ἀπὸ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ διὰ τὸ Ταμεῖον τῶν Ἀπόρων. Μία δραχμὴ ἂς εἶνε ὁ ἀνώτατος ὅρος. δὲν ζητῶ περισσότερα. Ἀλλὰ νὰ τὴν στείλετε. Τί εἶνε διὰ σᾶς μία δραχμή, καὶ μάλιστα αὐτὰς τὰς ἡμέρας; Τίποτε! Καὶ ὅμως συλλογισθῆτε πόσαι δραχμαὶ θὰ μαζευθοῦν ὅταν στείλετε ὅλοι, καὶ πόσα πόσα πτωχὰ παιδία θὰ χαροποιηθοῦν, λαμβάνοντα ἀπὸ ἕνα τόμον Διαπλάσεως. Ἔτσι, παιδιά μου. νὰ συλλογισθῆτε ὀλίγον καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ νὰ βγάλετε φέτος τοὐλάχιστον τὸ Ταμεῖόν μας ἀσπροπρόσωπον. Μίαν δραχμήν, ὄχι περισσότερα.

Καὶ ἠξεύρετε διατί σᾶς παρακαλῶ τόσον; Διότι —θὰ σάς το εἴπω,—ἐντρέπομαι νὰ λέγουν ὅτι τὰ παιδιὰ τῆς Διαπλάσεως, τὸ ἄνθος τῆς πανελληνίου νεολαίας, ἵδρυσαν ἓν φιλανθρωπικὸν Ταμεῖον, καὶ εἰς διάστημα *τεσσάρων ὅλων ἐτῶν* δὲν κατώρθωσαν νὰ συνάξουν οὔτε πεντακοσίας δραχμάς!

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Τοτὸς πρὸς τὴν μητέρα του:

—Μαμά, τὶς ἡ ἀνάγκη νὰ βασανισθῶ τώρα γιὰ νὰ μάθω ὀρθογραφία; Σὰν μεγαλώσω δὲν πέρνω μιὰ γραφομηχανὴ νὰ κάνω τὴ δουλειά μου;

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἄσπρο Πουλάκι.

* * *

Εἰς τὸ μάθημα τῆς Γεωγραφίας.

— Ποῦ εἶνε ἡ Πίσσα;

— Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως.

— ! ! !

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐρυθροῦ Νέφους.

* * *

Ὁ Μαγικὸς Καθρέπτης πρὸς τὴν χήραν θείαν του:

— Θεία μου, νὰ χαρῇς τὸ μακαρίτη τὸ θεῖο, δόσε μου λίγο γλυκό.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στεναγμοῦ τοῦ Ἀνέμου.

Ὁδηγία: *Αἱ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ παρόντος φυλλαδίου 8 σελίδες, αἱ περιέχουσαι τὸ ἑξώφυλλον καὶ τὸν Πίνακα, ἀποκοπτόνται ὑπὸ τοῦ βιβλιοδέτου καὶ προσκολλῶνται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ τόμου τοῦ 1900.*

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ 1901.

ΣΑΣ εὔχομαι ἐκ βάθους ψυχῆς, ἀγαπητοί μου φίλοι καὶ φίλαι, νὰ διέλθετε μὲ ὑγείαν, μὲ χαρὰν καὶ μὲ φρόνησιν τὰς Ἑορτάς. Καὶ εἴθε τὸ μετ' ὀλίγον ἐρχόμενον ἔτος 1901 νὰ σας φέρῃ κάθε εὐτυχίαν, καὶ νὰ εἶνε διὰ σᾶς ἔτος καθ' ὅλα αἴσιον καὶ εὐτυχές.

Καὶ μαζὶ μὲ τὰς εὐχάς μου, ὅπως συνειθίζω κατ' ἔτος, θά σας προαναγγείλω τὰ Νέα τοῦ 1901. Ἀλλὰ θὰ σας εἴπω ὀλίγα μόνον, διότι εἶνε ἀδύνατον νὰ σάς τα εἴπω ὅλα.

Καὶ ἐν πρώτοις. τὸ νέον μας μυθιστόρημα θὰ εἶνε τὸ νεώτατον ἔργον τοῦ διασήμου συγγραφέως Ἰουλίου Βέρν. Ὀνομάζεται

«Ὁ Θαυμάσιος Ὀρενόκος»

καὶ εἶνε πραγματικῶς θαυμάσιον μυθιστόρημα, πολὺ δραματικόν, πολὺ περιπετειῶδες καὶ ἐνδιαφέρον, τέλος πάντων ἀπὸ τὰ ὡραιότερα ἔργα τοῦ Ἰουλίου Βέρν. Διηγεῖται ἓν παράδοξον ταξείδιον διὰ τοῦ Ὀρενόκου, τοῦ μεγάλου ποταμοῦ τῆς Βενεζουέλας, ἐν Ἀμερικῇ. Τὸ ἐπιχειροῦν τρεῖς γεωγράφοι χάριν ἐξερευνήσεων, δύο ἄλλοι ἐπιστήμονες χάριν μελετῶν, καὶ ὁ καθεαυτὸ ἥρως τοῦ μυθιστορήματος,—ἅς τον εἴπωμεν ἥρωα πρὸς τὸ παρόν . . .—ὁ ὁποῖος ἀπέρχεται πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ ἐξαφανισθέντος πατρός του. Εἶνε ἀδύνατον τώρα νὰ φανταισθῆτε τί ἀπαντοῦν καθ' ὁδὸν οἱ τολμηροὶ αὐτοὶ ταξειδιῶται! Κίνδυνοι. ἀγῶνλαι, μάχαι, ἔχθραι, προδοσίαι, θύελλαι, ἀναγνωρίσεις, ἐπεισόδια δραματικώτατα, περιπέτειαι πολλαὶ καὶ ἀφάνταστοι, ἐκπλήξεις εἰς κάθε κεφάλαιον, θαυμάσιαι περιγραφαὶ τοῦ Ὀρενόκου, τῶν πεδιάδων του, τῶν χωρίων του.—ἰδου τί ἀποτελοῦν τὸ μέγα μυθιστόρημα. Καὶ ὅλα αὐτὰ μὲ τὸ μάγον ἐκεῖνο ὕφος τοῦ Ἰουλίου Βέρν, μὲ τὰς λαμπρὰς εἰκόνας τοῦ ζωγράφου Ροῦ, καὶ κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Γρηγορίου Ξενοπούλου.

Συγχρόνως μὲ τὸν «Θαυμάσιον Ὀρενόκον»—ὁ ὁποῖος θὰ διαρκέσῃ ὅλον τὸ ἔτος,—θὰ δημοσιευθοῦν ἀκόμη δύο εἰκονογραφημένα μυθιστορήματα μικρότερα ἀλλ' ἐπίσης ὡραῖα καὶ ἐνδιαφέροντα. Ἔπειτα ὁ κ. Φαίδων, διακόπτων τοὺς «Ἀθηναϊκοὺς Περιπάτους», θἀρχίσῃ πάλιν τὰς **Ἀθηναϊκὰς Ἐπιστολάς**· ἡ κυρὰ Μάρθα θὰ διηγηθῇ νέαν ἱστορίαν τοῦ Φασουλάκη. ὁ ὁποῖος ἐφαντάσθη νὰ γίνῃ **Ρobinσὼν**, ὁ δὲ Ἀνανίας. . . . . Ἀλλ' ὄχι, δὲν θὰ σας εἴπω τίποτε ἄλλο. Τὰ λοιπὰ εἶνε ἐκπλήξεις. Σᾶς λέγω μόνον ἓν πεποιθήσει, ὅτι ὁ νέος τόμος τοῦ 1901 θὰ ὑπερβῇ ὅλους τοὺς προηγουμένους *καθ' ὅλα*, καὶ πρὸς τοῦτο θὰ καταβάλω πᾶσαν προσπάθειαν, ἱκανοποιοῦσα τὸν ζῆλόν σας, ἀνταποδίδουσα τὴν ἀγάπην σας.

Πολὺ συνεκινήθη ἀπὸ ὅσα ἔγραψα περὶ αὐτοῦ τὸ *Κεντρί*, καὶ μάλιστα ποῦ εἶδε δημοσιευομένην καὶ τὴν αὐτογελοιογραφίαν του. «Βεβαιώθη τι, μοῦ γράφει, ὅτι τὸ μόνον ὄνειρόν μου θὰ εἶνε νὰ μὴ διαψεύσω τὰς περὶ ἐμοῦ ἀγαθὰς ἐλπίδας σου. Καὶ ἡ στιγμὴ καθ' ἣν θά μου εἴπῃς:—Γελοιογράφησε, *Κεντρί*, αὐτὴν τὴν Ἐπιθεώρησίν τοῦ Ἀνανία. — θὰ εἶνε ἡ εὐτυχεστέρα στιγμὴ τοῦ βίου μου.» Κ' ἐγὼ νομίζω ὅτι δὲν θἀργήσῃ, —ἂν κρίνω μάλιστα καὶ ἀπὸ τὰς σημερινάς σου ὡραίας γελοιογραφίας.

Ρόδον τοῦ Ἀπριλίου, ἔλαβα τὴν φωτογραφίαν σου. Καὶ τὴν ἰδικήν σας, *Ἀγγουρολογιώτατε* καὶ *Δοξία*. Θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὰ πρῶτα φυλλάδια τοῦ Ἰανουαρίου.

Ἀσπάζομαι ὅλους, ὅσοι μοῦ ἔγραψαν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀνανεώσεως τῆς συνδρομῆς των. Εἶνε πολλαὶ ἑκατοντάδες, καὶ ἀδύνατον νὰ τους ἀναφέρω καὶ νὰ τους εὐχαριστήσω ὀνομαστί.

Σᾶς ὑπενθυμίζω τὴν Ἐπιστολὴν τῶν Εὐσήμων. Τώρα ποῦ ἐτελείωσε τὸ ἔτος, νὰ την καταστρώσετε ὅπως σᾶς εἶπα εἰς τὸ 51ον φυλλάδιον καὶ νὰ μοῦ την στείλετε.

Καὶ ὁ *Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης*, κατὰ μίμησιν τοῦ *Ἀστροποταμίτου*, ἐβαθμολόγησε τὰ 80 τετράδια Μ. Μυστικῶν τὰ ὁποῖα ἔχει λάβῃ ἕως τώρα, καὶ ἐκ μὲν τῶν ἐμμέτρων πρῶτον θεωρεῖ τὸ τετράδιον τοῦ *Θεαγένους* ἐκ δὲ τῶν πεζῶν τὸ τετράδιον τῆς *Ἀθώας Ποιμενίδος*. Ὁ *Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης* μοῦ ἀναγγέλλει συγχρόνως ὅτι ἅμα τὰ τετράδιά του γίνουν 100_2 θὰ βραβεύσῃ τὰ καλλίτερα δύο, δηλαδὴ ἓν ἔμμετρον καὶ ἓν πεζόν. Μπράβο του!

Ἤφαιστε [ΕΕ] διὰ τὴν εὐφυεστάτην ἐπιστολήν σου. Οἱ φίλοι μου βεβαίως θὰ μάθουν μετὰ χαρᾶς ὅτι θὰ εἶσαι τώρα εἰς τὸν κύκλον μας τακτικός, καὶ πολὺ θὰ ἐγελοῦσαν, ἂν εἶχα τόπον νὰ τοις διηγηθῶ τὸ πάθημά σου. Ἂς εἶνε ὅμως τὸ ἠξεύρουν, ὅτι ὡς Ἥφαιστος θὰ εἶσαι χωλός.

Ταυρομάχε [Γ. Χ.] αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐκλέγω, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ. Σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐνεργείας, καὶ ἔστειλα ὅ,τι ἐζήτησες.

Πολὺ μ' εὐχαρίστησεν ἡ ἐπιστολή σου, *Δάφνη*. Κ' ἐγὼ δὲν σε εἶχα λησμονήσῃ. Ἔχεις δίκαιον νἀναμένῃς μὲ τόσον πόθον τὸ καλοκαίρι, διὰ νὰ κάμῃς πάλιν τὴν ὡραίαν αὐτὴν ἀγροτικὴν ζωήν. Ἀναμένω τὴν ἐκτενῆ ἐπιστολὴν ποὺ μου ὑπόσχεσαι. καὶ σ' εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὰς ἐνεργείας.

Ὡς νὰ ἐμάντευσε τὴν ἐπιθυμίαν σου, *Ἀταβύριον Ρόδου*, ὁ κ. Φαίδων θὰ ἐπαναρχίσῃ τὰς Ἀθηναϊκὰς του ἐπιστολάς. Δὲν ἔχω λόγους νὰ σ' εὐχαριστήσω καὶ διὰ τὸ νέον ξεσπάθωμα, τὸ *δέκατον* ἀφ' ὅτου ἔγινες συνδρομητής! Νὰ φίλος ἀληθινός! Σοῦ ἔστειλα ἤδη τὸν 5ον τόμον.

Η ΦΙΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΑΓΓΟΥΡΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ

Ὁλόκληρον τὸ διήγημα τῆς Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου: «Ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου», τὸ ὁποῖον πέρυσι κατέλαβε τρεῖς στήλας τῆς Διαπλάσεως (τόμος τοῦ 1899 σελ. 220) γραμμένον ἐπάνω εἰς ἓν ἐπίσκεπτήριον! Θὰ πάρετε φακὸν διὰ νὰ το διαβάσετε, καὶ θὰ ὁμολογήσετε ὅτι ἡ φιλογραφικὴ δεξιότης τοῦ φίλου μας *Ἀγγουρολογιωτάτου* εἶνε κάτι τι ἔκακτον καὶ πολὺ περίεργον. Καὶ ὡς περίεργον ἁπλῶς δημοσιεύω τὸ ἔργον του, διὰ νὰ το θαυμάσετε καὶ σεῖς, ἀλλὰ μὲ τὴν συμφωνίαν. . . νὰ μὴ τὸ μιμηθῆτε. Διὰ τὴν φιλογραφίαν χρειάζονται ἰδιαίτερα μάτια· δὲν εἶνε δὲ οὔτε εὔκολον, ἀλλ' οὔτε καὶ ἀναγκαῖον, νὰ μάθουν ὅλοι νὰ φιλογράφουν.

Ἀσπασμοί, πληροφορίαι: ἡ *Μικρὰ Ἰάτρισσα* πληροφορεῖ τὸν *Ὡρίωνα* ὅτι ποτὲ δὲν τῷ ἐζήτησεν ἀνταλλαγὴν ὀνομάτων· — ἡ *Διοπτροφοροῦσα* πληροφορεῖ τοὺς φίλους μου ὅτι ὀνομάζεται *Πιπίτσα Ἀθανασιάδου* καὶ ὅτι τοῦ λοιποῦ θὰ φαίνεται μὲ τὸνομά της·--ἡ *Μαργαριτοφόρος* ἐρωτᾷ τὸν *Νοσταλγὸν Ἕλληνα* ἂν ἔλαβε τὰς κάρτας ποὺ του ἔστειλεν·—ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήθει *Ψάλλων Ρόαξ* πληροφορεῖ τὴν *Νύμφην τοῦ Βορρᾶ* ὅτι ὀνομάζεται *Γεώργιος Α. Ἀγγελίδης*·— ἡ *Ἀγγελικὴ Ν. Φαβιακίδου* καὶ τἀδέλφιά της εὐχαριστοῦν ἐκ βάθους ψυχῆς ὅσους τοῖς συνελυπήθησαν διὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός των·— ἡ *Βοσκοπούλα τῆς Λίρφης* εὐχαριστεῖ τὸν *Κεραμιδόγατον* διὰ τὰ συγχαρητήριά του· — ἡ *Θεραπαινὶς τῶν Μουσῶν* ἀσπάζεται τὴν *Γαρδένιαν τῆς Μαγνησίας* καὶ τὴν εὐχαριστεῖ διὰ τὰ συγχαρητήριά της· ἡ *Εὐγενὴς Καρδία* ἀσπάζεται τὴν *Αὐτοκράτειραν Εὐδοκίαν*·— ὁ *Παρθενὼν* ζητεῖ τἀρχικὰ τοῦ *Ὑπερηφάνου Λέοντος* καὶ ἀσπάζεται τὸν παλαιόν του φίλον *Δημ. Προβελέγγιον*· — ἡ *Ποιμενὶς τοῦ Πηλίου* θὰ ἔλεγεν εὐχαρίστως τὸνομά της εἰς τὸν *Ἀστροποταμίτην*, ἂν της ἔλεγε κ' ἐκεῖνος τὸ ἰδικόν του· — ἐν ἀπὸ τὰ *Ξανθὰ Ναυτόπουλα* εὐχαριστεῖ τὸν *Θεαγένην* διὰ τὴν συγχαρητήριον ἐπιστολήν του, ἂν καὶ δὲν εὑρίσκεται εἰς χεῖράς του.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΕΠΙ ΠΛΗΡΩΜΗ.

(Ἑκάστη λέξις 5 λεπτά.)

Τὴν προσφιλεστάτην *Δέαν* ἐπὶ τῇ ἑορτῇ της παρακαλῶ νὰ δεχθῇ μετὰ τῶν γλυκυτάτων ἀσπασμῶν μου καὶ μυρίας εὐχάς. — *Ποιμενὶς τοῦ Πηλίου.*

★

Ἀσπάζομαι τὴν *Νίναν Δημητριάδου* καὶ ἐπιθυμῶ νὰ ἔχωμεν Ἀλληλογραφίαν. — *Δάφνη.*

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νἀνταλλάξουν: — τὸ *Μεσολογγιτάκι* μὲ τὸν *Ἀγγουρολογιώτατον* (τοῦ ὁποίου ζητεῖ καὶ τὸ ὄνομα) καὶ *Ἀστροποταμίτην*. — ἡ *Ἔνδοξος Ψαριανὴ* μὲ τὸ *Κεντρί*, *Μυνταρίνι τῆς Χίου* καὶ *Νεαρὸν Κερκυραῖον*·— ὁ *Αἰθὴρ* μὲ τὸν *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης*, *Ἀγγουρολογιώτατον* καὶ *Ριχάρδον Σ Παρίσην*·— ὁ *Σιροκολεβάντες* μὲ τὸ *Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου*, *Ἐλλικρινῆ Φιλίαν* καὶ *Φιλέρημον Ἴον*·— ἡ *Δίχρωμος Φουτζία* μὲ τὴν *Μενεξεδένιαν*, *Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου* καὶ *Βίγλαν*·—ἡ *Κωπηλᾶτις Κύθνου* μὲ τὴν *Δάφνην* καὶ *Θεαγένην*·— ὁ *Ἐχθρὸς τοῦ Σύλλα* μὲ τὸ *Ταπεινὸν Ἴον*·— ὁ *Δεσπάρδαλις* μὲ τὸν *Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα*, *Αἰγιναίαν Ἀθηνᾶν* καὶ *Ποιμενίδα τῆς Δίρφης* — τὸ *Φλίκ-Φλὰκ* μὲ τὴν *Ἑλληνικὴν Θάλασσαν*, *Ἀστροποταμίτην* καὶ *Ἐρυθρὰν Καμέλιαν*·— ἡ *Ποιμενὶς τῆς Δίρφης* μὲ τὴν *Ξανθὴν Βοώπιδα*, *Καρχαρίαν τοῦ Φαλήρου* καὶ *Λετὸν τῆς Δίρφης*·— ἡ *Αἰγιναία Ἀθηνᾶ* μὲ τὴν *Τρικυμίαν*, *Ἀμαρυλλίδα* καὶ *Νεαρὸν Ζωγράφον*·— ἡ *Ναυτοπούλα τῆς Ἀνδρου* μὲ τὴν *Ἐλευσινίαν Θεάν*, *Ἀστροποταμίτην* καὶ *Μόζαρτ*·— ἡ *Σαλωνίτισσα Ἐλπὶς* μὲ τὴν *Ζηλεμένην Βοσκοπούλαν*, *Μικρὰν Χωριατοπούλαν* καὶ *Ἄνθος Ἀνθέων*·— ἡ *Ποιμενὶς τοῦ Πηλίου* μὲ τὴν *Καρδίαν ὑπὸ Πέτραν*, *Ναυτοπούλαν τῆς Ἀνδρου* καὶ *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης*·— ὁ *Παρθενὼν* μὲ τὸν *Ὑπερήφανον Λέοντα*, *Πατρινὸν Βαρκάρην* καὶ *Γίγαντα Ἡρακλέα*·— ὁ *Δαφνοστεφὴς Ναύαρχος* μὲ τὸν *Κεραμιδόγατον*, *Μυστηριώδη Φύσιν* καὶ *Ἀπότομον Βράχον*·— ἡ *Ἀποπτᾶσα Ἐλπὶς* μὲ τὸ *Ἀγρὸ Μενεξεδάκι*, *Γαρδένιαν τῆς Μαγνησίας* καὶ *Πρίγκιπα τῆς Μαγνησίας*·—ἡ *Ἑλληνικὴ Φουστανέλλα* μὲ τὴν

Ναυαγὸν Καρδίαν, Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης καὶ *Ἄνθος Ἀνθέων* — τὸ *Φύρδην-Μίγδην* μὲ τὸ *Ἀρχιδαιμόνιον, Ρωσικὴν Καραμέλλαν* καὶ *Ἀποπτᾶσαν Ἐλπίδα* (διὰ νὰ μάθῃ καὶ ποία εἶνε·)— ἡ *Κυκλαμὶὰ* μὲ τὸν *Ἀγγουρολογιώτον, Ἐθνικὸν Ὕμνον, Κατσαρομάλλων* καὶ *Ναυαγὸν Καρδίαν*— *Σέλευκος* ὁ *Κεραυνὸς* μὲ τὴν *Ξανθὴν Βοώπιδα* καὶ *Κάλυκα Ρόδου*· — τὸ *Χρυσὸ Ψαράκι* μὲ τὴν *Πενθοῦσαν Καρδίαν, Ἐλευσινίαν θεὰν* καὶ *Αὔραν τῆς Κερκύρας*— ὁ *Πρίγκιψ τῆς Μαγνησίας* μὲ τὴν *Τσούχτραν, Κεντρὶ* καὶ *Αἰγαῖον Πέλαγος*— ὁ *Βράχος τῆς Κραγάης* μὲ τὴν *Ναυτοπούλαν, Ναυτοπούλαν τῆς Κραγάης* καὶ *Ναυτοπούλαν τῆς Ἀνέου*—τὸ *Ἐρυθρὸν Νέφος* μὲ τὴν *Θεραπαινίδα τῶν Μουσῶν, Καρδίαν ὑπὸ Πέτραν* καὶ *Διοπτροφοροῦσαν* (μὲ τὰ ὀνόματά των·)— ὁ *Φίλαγγλος Ἕλλην* μὲ τὸν *Πρίγκιπα τῆς Μαγνησίας, Σημαίαν τῆς Ἐλευθερίας* καὶ *Ψάρι τῆς Ξηρᾶς*·—ἡ *Χιωτοπούλα* μὲ τὸν *Ἀπροποταμίτην, Ἐθνικὸν Ὕμνον, Κεντρί*, καὶ *Νεαρὸν Ζωγράφον* (ἐπ' ἀνταλλαγῇ τῶν ὀνομάτων των, ἂν θέλουν.)

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: *Γρινιάραν* (τί; θὰ κάμῃ τὰ φυλλάδιά μου ἔνδυμα τῶν βιβλίων του; ἄ, ὄχι, ποτὲ νὰ μὴ του δώσῃς αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἂν ὁ μπαμπᾶς ἐπιμένῃ νὰ τὸν ἐγγράψῃ, σὲ παρακαλῶ νὰ τὸν ἔχῃς ὑπὸ αὐστηρὰν κηδεμονίαν·) *Ἀνδαλουσίαν* (ἔγινε καλὰ ὁ μικρὸς ἀδελφός σου; δὲν ἀμφιβάλλω. ἀφ οὗ του ἔστειλα τὸν «Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης»· τώρα μὲ τὸ Νέον Ἔτος θὰ ξεσπαθώσῃς γερά, καὶ ἔννοια σου·) *Ἀνοιξιάτικο Λουλοῦδι, Μυστικὴν Φωνήν, Ζωηρὰν Φλόγα, Δ. Τ. Μπότσαρην* (μὲ τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήρια μου·) *Μικρὰν Ἰάτρισσαν, Τρικυμίαν* (προθύμως σὲ συγχωρῶ διὰ τὴν μακρὰν σου σιωπήν, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι φέτος θὰ δράσῃς πάλιν καὶ θὰ καταστήσῃς τὸ νέον ψευδώνυμον τόσον περιφανές, ὅσον καὶ τὸ παλαιόν, ποῦ ἄφησεν ἐποχήν·) *Διοπτροφοροῦσαν* (ἂν κάποτε δὲν εἶχα τόπον διὰ πληροφορίας, καὶ ἂν παρέλειψα καὶ τὴν ἰδικήν σου μαζὶ μὲ ἄλλας, αὐτὸ σημαίνει ὅτι δὲν σὲ ἀγαπῶ; ἄ ἔχεις λάθος· *Γαρδένιαν τῆς Μαγνησίας* (ἐλήφθησαν. ἔστειλα· εἰς τὴν ἐρώτησίν σου περὶ τῶν λύσεων ἀπαντῶ ναί· εἰς τὰ Δημώδη Αἰνίγματα κλοπὴ δὲν χωρεῖ· εἶνε κτῆμα ὅλων· τὸ ζήτημα εἶνε ποῖος θὰ ξετρυπώσῃ νὰ στείλῃ τὸ ὡραιότερον καὶ τὸ πλέον ἄγνωστον·) *Ὑπερήφανον Λέοντα* (τὰ ἔλαβα καὶ ἡσύχασε·) *Αὐθέντην τοῦ Μωρέως* (καλῶς νὰ ἔλθῃς!) *Σμυρνηοπούλαν* (Βραβεῖον ἔστειλα·) *Δημ. Γ. Γρεκούσην, Συννεφώδη Ἡμέραν* (ἔκαμες πολὺ καλά·) *Θεραπαινίδα τῶν Μουσῶν* (ἔστειλα ὅ,τι ἐζήτησες· ἀναμένομεν ἀνυπομόνως τὴν φωτογραφίαν σου·) *Εὐγενῆ Καρδίαν* (α' ἐγὼ εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς δι' αὐτό·) *Ἀγροτικὴν Ζωὴν* ([Ε] ναί, ἔτσι λέγω, καὶ ἰδοὺ τὸ Εὔσημον δι' αὐτὰ τὰ ὡραῖα ποῦ γράφεις·) *Ἄγγελον τῆς Εὐτυχίας* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ νέον δεῖγμα τῆς ἀγάπης, διὰ τοὺς νέους θερμοὺς λόγους·) *Θεόδωρον Εὐστρατίου, Ἀμυδρὰν Λάμψιν* (τὸ πιστεύω, ἀγαπητή μου, καὶ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ μὲ διαβεβαιώσῃς ὅτι θὰ καταβάλῃς ὅλας σου τὰς ἐνεργείας διὰ τὸ ξεσπάθωμα·) *Μικρούλαν Πατριωτίδα* (ἐστάλη·) *Ἀντιγόνην, Ἀνδρέαν Π. Κοκκώνην* (θά το εἴπω εἰς τὸν «Συνεταιρισμὸν Σμύρνης» καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ εἰσακούσῃ τὴν παράκλησίν σου·) *Ἀρνάκι τοῦ Γαλατερῆ* (ἀφ' οὗ δὲν εἶχα τόπον, τί νὰ κάμω;) *Στήριγμα τῆς Μητρὸς* (ἀντασπάζομαι καὶ τὸ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι*·) *Νεαρὰν Φιλόσοφον* (πρέπει νὰ ὑπάρχῃ κάποιος λόγος διὰ νὰ δημοσιευθῇ κανένος ἢ εἰκὼν ὅταν γίνῃ γενικόν, δὲν θὰ ἔχῃ καμμίαν ἀξίαν·) *Ἀγγελικὴν Δ. Καρακοπούλου, Παρθενῶνα, Μύτιλον τὸν Μαργαριτοφόρον, Πριμενίδα τοῦ Πηλίου* (χαίρω πολὺ ποῦ ἔγινες καλὰ· μυρίας εὐχαριστίας διὰ τὸ ξεσπάθωμα· ἀλλὰ πόθεν συμπεραίνεις ὅτι ἐγὼ σὲ ἀγαπῶ ὀλιγώτερον;) *Ἄνθος τοῦ Μαΐου* (χαίρω ποὺ σου ἤρεσαν τόσον πολὺ οἱ τόμοι, ποὺ σοῦ ἠγόρασεν ὁ μπαμπᾶς·) *Ἀρτεμίδα* ([Ε] διὰ τὰς ἐντυπώσεις σου ἐκ τοῦ τόμου τοῦ 1897· εἶνε ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας ποῦ ἔλαβα ἕως τώρα· εὐχαρίστησε ἐκ μέρους μου τὴν καλήν σου μητέρα, διὰ τὴν ἀγάπην ποὺ μου ἔχει·) *Ἀνθοῦσαν Νεότητα* (ὡραία Καλλιγραφία· εἰς προσεχῆ Διαγωνισμὸν θὰ διαπρέψῃς·) *Κωπηλάτιδα Κύθηρου* (ἔλα λοιπόν, προσπάθησε νὰ τὴν καταφέρῃς, χαίρω ποῦ περιποιεῖται τόσον ὁ ἀδελφός σου τὸ δῶρον ποῦ ἐκέρδισεν εἰς τὸ Λαχεῖόν μου·) *Τριανταφυλλένιον Κάμπον* ([Ε] ἔγινες καλά; μοῦ ἀρέσει νὰ μου γράφῃς τόσον ὡραίας ἐπιστολάς, ἀλλὰ ὄχι ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖον·) *Εἰρωνείαν τῆς Εἱμαρμένης* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα *μετὰ τὴν 15 Δεκεμβρίου*, θ' ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 5 Φεβρουαρίου

Ὁ χάστης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

635 Στοιχειόγριφος.

Βάλε ἰῶτα, βγάλε ὖ,
Καὶ εὐθὺς θὰ γεννηθῇ
Ἀπὸ σκεῦος κεραμέως
Συγγραφεὺς γνωστός, ἀρχαῖος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σύρε κ' Ἔλα.

636. Αἴνιγμα.

Εἶμαι τρισύλλαβον, μ' ἔχεις μπροστά σου
Καὶ ὁλοένα σὲ βασανίζω. . .
Κόψε τὴ μέση μου μὲ τὰ σωστά σου
Καὶ βλέπεις πότε πόσον ἀξίζω.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ναυτόπαιδος

637. Κυβόλεξον κεκρυμμένον καὶ ἀντεστραμμένον.

1.—Μηδενὶ συμφέραν ὀνειδίσῃς.
2.—Σάμιος ἦτον ὁ Πυθαγόρας.
3.—Οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἀποθάνῃ.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀργυρῆ Σαπουνάκη

638. Ἀστήρ.

```
+ ★ ★ + ★ ★ + = Πτηνὸν
★ + ★ + ★ + ★ = Πόλις τῆς Ἑλλάδος.
★ ★ + + + ★ ★ = Βασιλεὺς τῶν Ἑβραίων
+ + + + + + + = Πτηνόν.
★ ★ + + + ★ ★ = Χώρα τῆς Ἀσίας.
★ + ★ + ★ + ★ = Πόλις τῆς Ἑλλάδος.
+ ★ ★ + ★ ★ + = Μέρος γῆς.
```

Καθέτως οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν ὅρος, διαγωνίως δὲ κῆτος καὶ ἀρχαῖον βασιλέα.

Ἐστάλη Νίκ. Κ. Δεκαβάλλα [Ε]

639. Ἄλφα.

```
        ★
      ★   ★
    ★       ★
  ★   ★   ★   ★
★               ★
```

Νάντικατασταθοῦν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε νὰ ἀναγινώσκεται: Ἀριστερᾷ μήτηρ ἥρως, δεξιᾷ πρωτεύουσα μεγαλονήσου ἐν τῷ μέσῳ ἀκρωτήριον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὕμνου.

640. Κρικωτόν.

```
        α
      ★   ★
    ης     κος
  ★           ★
    σις     χα
      ★   ★
        μη
```

Νάντικατασταθοῦν οἱ ἀστερίσκοι διὰ συλλαβῶν, ἑκάστη τῶν ὁποίων ἑνουμένη μετὰ τῆς προηγουμένης συλλαβῆς, νὰ σχηματίζῃ μίαν λέξιν, καὶ μετὰ τῆς ἑπομένης ἄλλην. Οὕτω θὰ σχηματισθοῦν δώδεκα λέξεις. Ἡ ὀρθογραφία δὲν τηρεῖται.

Ἐστάλη ὑπὸ Ρωξέρτου Γυΐσκάρδου

641. Φύρδην Μίγδην.

Πυὶρ ἰπεάνης ἀμεγιερνεὶ σποιὸ ἐνεὶ γινόσκτως.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀνεμώνης

642-646. Μαγικὴ Λέξις.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἑνὸς ἄλλου πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις. Κατόπι, τῇ προσθήκῃ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιθέτου εἰς ἕκαστον ἀνταλλαχθὲν γράμμα τῶν πρώτων λέξεων, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις. *ἔθνος, πίλος, μάχαιρα, βάρος, δάσος.*

Κατάλη ὑπὸ τοῦ Ρόδου τῆς Αὐγῆς

647. Φωνηεντόλιπον.

πχ- πλτ- θθν- στδ- βδμκντ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λύτου τῆς Ὕδρας.

648. Ἐλλιποσύμφωνον.

οου- ο- εο

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀγγουρολογιωτάτου

Τέλος τοῦ 66ου Διαγωνισμοῦ

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 46.

548. Χρῆμα (χρή, μά.) 549. Κανάριον - Κυνάριον. — 550. Τύρος-Τυρός. 551.

```
ΔΕΚΑΝ
ΕΛΕΝΗ
ΚΕΝΟΣ
ΑΝΟΥΣ
ΝΗΣΣΑ
```

552.

```
      Π          Α
    Κ Δ I      I N A
  Σ Ο Υ Π Α  Α Ρ Τ Ο Σ
Κ Ο Χ Δ I Α Σ  Α Κ Γ I Τ Α Σ
Τ Ρ Ε Χ Α Γ Υ Ρ Ε Υ Ο Π Ο Υ Λ Ο Σ
```

553-556. 1, Ὄχη. 2, Πυρηναῖα. 3, Πάρνης. 4, Ὄσσα.—557. Διότι τὰ αὐγὰ ἦσαν βρασμένα. 558—ωι-αυο (ΣΩκράτης, ΣΙνώπη, ΤΑκιτος, μΥς, κΟραξ)—Γνῶθι σαυτόν.—559 Μὴ πλουτεῖ κακῶς.—560. Σὰν πινάξαν τὴν ἀχλάδα, ὅσοι λάγαν τόσοι φάγαν.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

ΜΟΝΟΝ ὅσοι θὰνανεώσουν τὴν συνδρομὴν των ἢ θὰ ἐγγραφοῦν διὰ τὸ 1901 μέχρι τῆς 5 Ἰανουαρίου τὸ βραδύτερον, θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν κλήρωσιν τῶν Δώρων τῆς Διαπλάσεως, τῶν ὁποίων ὁ Κατάλογος ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ 49ον φυλλάδιον.

Παρακαλοῦνται οἱ φίλοι μας ἰδιαιτέρως, νὰ μὴ ἀναβάλουν τὴν ἐγγραφήν των διὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς προθεσμίας, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μεγάλης συσσωρεύσεως ἐγγραφῶν, ἡ ὁποία δυσχεραίνει τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γραφείου.

ΠΑΡΙΣΙΝΟΝ
Κατάστημα
Γυναικείων
Πίλων
MODES PARISIENNES
ΑΘΗΝΑΙ
Πρώτον πάτωμα
Ὁδὸς Σταδίου, 22
Τὰ ὡραιότερα καπέλλα Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων καὶ μεγάλη συλλογὴ ἑτοίμων, χάριν τῶν προσεγγιζουσῶν ἑορτῶν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ ΤΟΜΟΥ

ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1900.